

Sešli jsme se na Svatém Hostýně

- ORELSKÁ BĚŽECKÁ LIGA
- SETKÁNÍ U HROBU MONS. JANA ŠRÁMKA
- DO MADRIDU NEJEN NA KOLE

Víte, že?

Podle knihy Th.E Woods, Jr.: Jak katolická církev budovala západní civilizaci připravil Jan Graubner

Hodnota člověka,

posvátnost lidské osoby a nedotknutelnost života je důsledkem víry v nesmrtelnou duši a vykoupení člověka. Staří Řekové a Římané zabíjeli děti a nechali umírat slabé. Platon radil chudé, kteří už nemohou pracovat, nechat umřít. Seneka napsal: *Topíme děti, které se při narození ukážou jako slabé a nenormální.* Starý Řím odkládal děvčátka, takže mužů měli o 30% víc. Indie to dělá i dnes. Stoikové uznávali sebevraždu jako únik před bolestí a strádáním. Svatý Augustin nepovažuje za velikost ducha, když někdo nevydrží těžkosti a neunese křivdu: *Velikost připsujeme tomu, který má sílu vydržet život v bídě, místo co by od něho utekl.* Statistika ukazuje, že v katolických zemích je sebevražd méně. Učení církve vymítlo gladiátorské hry a souboje. Tak dnes stojí v čele boje proti potratům a eutanázii.

Důstojnost manželství,

které bylo ve starém Římě velmi upadlé, obnovili křesťané. Víra církve přitahovala ženy také proto, že posvěcovala manželství, pozvedla je na úroveň svátosti a zakazovala rozvod. I dnes je obnova manželství a rodiny zvláštním úkolem pro křesťany.

Odříkání má smysl

Až budeš mít chuť na koláč, sněz mrkev, radívají duchovní otcové. Ne proto, že jíst koláč by bylo špatné, ale protože, že když si zvykneš ukáznit svou vůli v případech, kdy o morálku nejde, budeš lépe připraven pro chvíle pokušení, kdy se skutečně musíš rozhodnout mezi dobrem a zlem. Jako snáze propadneme hříchu, když jsme zvyklí hřešit, tak ctnostný život je pro nás tím snazší, čím více se o něj snažíme a čím více jsme na něj zvyklí.

Církev představuje mravní alternativu

pro mladé lidi utopené v kultuře, která je neúnavně poučuje, že mají jít za bezprostředním uspokojením. Ukazuje na velké křesťany jako modely pravého života. Její poselství? Bud' můžete usilovat stát se jedním z nich – budovatelem civilizace, velkým geniem, služebníkem Boha i lidí, odhodlaným misionářem, nebo můžete být sebestřednými nulami, lpicími na uspokojení své chuti. Naše společnost dělá vše pro to, abyste se vydali tou druhou cestou. Osvoďte člověka v sobě. Pozvedněte se nad stádo, vyhlaste svou nezávislost na kultuře, která si o vás myslí tak málo, a prohlaste, že miníte žít nikoli jako zvěř.

+ JAN GRAUBNER, arcibiskup duchovní rádce Orla

Svatý Hostýn 20.–21. 8. 2011

6–9

„Boží království se nešíří ani vojensky ani finančně, nešíří se přes známosti, které si lidi dělají na tomto světě, Boží království se také nehodnotí podle společenských úspěchů ani podle toho, jak o tom píšou nebo nepíšou média. Boží království se vždycky šířilo jenom od srdce k srdci...“ P. Vojtěch Kodet, ThD., OCarm

Všichni lidé dobré vůle se sešli 4. a 5. července na Velehradě 10–11

„Není vhodnějšího místa, kde bychom se měli zamyslet nad tím, jaký je smysl a poslání naší orelské organizace“. Tato slova zazněla na Velehradě u hrobu Mons. Jana Šrámka

Orelská běžecká liga

12–13

Na fungování, průběh a další plány v Orelské běžecké lize jsem se zeptala Mgr. Petra Halase z jednoty Drnovce u Vyškova

JUDr. Jan Haluza

15

Rozloučili jsme se s čestným, vzdělaným, schopným, nadaným, pracovitým a skromným člověkem...

XXVI. Světové setkání mládeže

v Madridu ve dnech 16.–21. 8. 2011

20–25

Cesty k tomuto setkání byly různé. „Cykloputě mě vždy něčím obohatí. Dostávám se do míst, o kterých nevím a kam bych se nikdy sám nevypravil“ říká jeden z účastníků cykloputě do Španělska.

Vážené čtenářky a čtenáři,

posíláme Vám třetí číslo časopisu v tomto roce. Je nabitě informacemi, dokonce má několik stránek navíc oproti běžným číslům a přesto se nemůžu zbavit pocitu, že jsme se některým tématům nevěnovali tak, jak by si to zasloužily. Ač by se dalo obecně říci, že prázdniny jsou na zprávy chudé, rozhodně to neplatí v Orlu. Na ústředí, ani u vás na jednotách a župách. Byli jsme společně na Velehradě, na Svatém Hostýně, v Boskovicích na táboře FICEP, v Madridu. Cestu na XXVI. Světové setkání mládeže bylo možné podniknout jakýmkoliv způsobem. Naši členové jeli stopem, na kolech a jeden můj známý si vzal půl roku volna z práce a šel pěšky. Opravdu jsem si myslela, že po absolvování jedné cesty tam přijede domů, ale on jde i zpět. I takhle může vypadat v dnešní době pouť. Na stránkách časopisu najdete reportáže, zajímavosti a postřehy samotných účastníků.

Bohužel i v tomto čísle se loučíme. Tentokrát s člověkem, se kterým jsme se často potkávali, s člověkem skromným, pracovitým a pevným ve své víře. Doprovodili jsme bratra Jana Haluzu na jeho cestě do náruče Boží.

Došlo mi také hodně článků od vás. Informace o akcích, fotografie, sportovní výsledky, pozvánky. Někteří píšete pravidelně a každý z vás má jiný styl. Studenta Vojtěcha Jelínka z Moravského Krumlova neznám. Zřejmě jsem ho ani nikdy nepotkala a možná je to škoda. Jeho příspěvek má hloubku. Hrdě a vzpřímený píše o něčem, co mnozí z nás cítí a ne všichni jsou schopni to říci nahlas. Jistě si jeho příspěvek najdete...

MILUŠE MACKOVÁ
1. místostarostka

Časopis OREL – vydává: Orel o. s. – redakce: Ing. Miluše Macková. Kontakt na redakci: Orel ústředí, Pellicova 2c, 602 00 Brno, tel.: 543 244 880, fax: 543 244 822, e-mail: redakce@orel.cz, internet: www.orel.cz – vydavatel: Orel o.s., Pellicova 2c, 602 00 Brno. Příspěvky do časopisu zasílejte redakci. Uzávěrka pro příspěvky do čísla 4/2011 je 10. listopadu 2011. – Redakce si vyhrazuje právo příspěvky upravovat. Nevyžádané materiály se nevracejí. Čtyři čísla za rok v celkové ceně 140,- Kč vč. poštovného. Cena jednoho čísla 35,- Kč. Informace o předplatném podává a předplatitelský servis zajišťuje redakce. Distribuce v ČR: Kongres-takt, Brno. Distribuce do zahraničí a osobní odběr: redakce – Náklad: 1200 výtisků – Sazba: Miloslav Vymazal. – Tisk: Olprint Šlapanice, evidenční číslo: MK ČR E 5773, ISSN: 1210-1184

Foto na titulní straně Vítězslav Nováček

Milá a vážená orelská rodino (děti, mladí, dospělí i senioři)

Dostali jsme od Pána k pronájmu úžasnou vinici. Celá planeta Země je tou vinicí. Všechna lidská srdce jsou tou vinicí. I naše orelská práce, která s Bohem začíná a s Bohem také končí, je prací na vinici.

Minulé dva měsíce jsem procházel orelskou vinicí a potkával se s vámi. Jsme velká rodina a proto jsem mohl zahlédnout jen zlomek naší společné činnosti, mohl jsem se zúčastnit jen některých akcí, ale chci se podělit o své zážitky. Procházel jsem naší orelskou vinicí od Hostýna, vlastně od Tesáku, až po Domažlice a všude někdo pracoval. Díky každému zvláště, ať už organizujete pouť autobusem, pěšky nebo na kole. Díky za prázdninové tábory, ve kterých věnujete svůj čas dětem. Díky za společné dovolené rodin. Díky za pořádání běžeckých závodů pro děti i pro seniory. Díky za péči o zachování tradičních krojů a s tím spojených slavností. Díky za starost o svěřená hřiště i orlovny. Viděl jsem radost dětí při táborové olympiádě a jiskřičky v očích při posezení u ohně. Sledoval jsem souhru volejbalových týmů: vzájemně se povzbuzovali i když se vůbec nedařilo. Běžel jsem s vámi několik běžeckých závodů, které jste v potu tváře připravovali a každý měl jinou atmosféru. Krátký sprint k Božímu hrobu na Hostýně, byl pro mne přípravou ke světelné křížové cestě

se svíčkami, která srovnala mé myšlenky. Zářitek ze Vnorov je dvojí: úmorné vedro, ve kterém nám každý obyvatel byl ochoten podat vodu nebo nás pokropit hadicí a povzbuzení z úspěchu orelských štafet na 4x 2500 m, které se v mezinárodním poli závodníků vůbec neztratily a nejlepší z nich doběhla na 2. místě.

V Dolních Bojanovicích si běžci na trati tradičně nedarují ani metr, ale po závodě spolu přátelsky vyprávějí u burčáku. Víceboj ve Vyškově, který nese nejen jméno Bedřicha Kostelky, je vzpomínkou na statečné zemřelé Orly a navíc zajímavou zkouškou. Ve víceboji je zařazeno plavání, a tak vyhrát nemůže skvělý atlet, který neumí plavat. Dolní Dobrouč nás pozvala do kopců, které jsou všude kolem. Vlastně pro nás z roviny to jsou hory; a běh do kopce u příležitosti oslav 100 let jednoty se stal pro mnohé Kalvárií. To byly Orlické hory. Kněžice nás přivítaly na Vysočině u zámku a mám pocit, že nás poslaly do nejdelších alejí na světě. Tradiční běh v České Třebové je blízko poutního místa Hory. Jako jeden z prvních orelských běhu po roce 1989 stále láká i přes svou obtížnost. Běží se po lyžařských tratích a jediné co chybí, je sníh a lyže. Letos navíc přinesl novinku: rodinnou štafetu. Na trati

3x 150 m startovalo 28 štafet! Úžasné! Vyhráli Mlynářovi, Orli z Dolní Dobrouče, kteří si na startu dali jméno Jedničky.

Nechci zapomenout ani na svatováclavský běh v Blažovicích, který pro všechny zůstává vzpomínkou na dobrého člověka, který zde před několika lety, 150m před cílem, ukončil svůj celoživotní běh. Taková připomínka, abychom běželi správným směrem. Z poutí bych chtěl vyzvednout Domažlice: Moje nejvzdálenější pouť. Cesta autem v noci tam byla náročná, ale místo na pře-spání, setkání s místními, útulná orelská klubovna, pouť s orelskými prapory, lidové kroje i lidový kazatel, to vše bylo pro mě velkým povzbuzením.

Prozradím vám, že kousek orelské vinice je i v Praze. Zažil jsem tady naději, kterou kolem sebe šíříte.

Jen občas jsem slyšel něco o financích. Naštěstí ten, kdo sází, oplodňuje a chystá lis pro vinobraní nejsme my, ale Hospodář – Hospodin. Vinice rodí bez naší zásluhy. Vinici, kterou nám Hospodář připravil, je dost velká a dost úrodná, proto není naším úkolem zabývat se pouze penězi a majetkem. To jsou jen prostředky. Všechno máme pronajato. Náš úkol je pracovat na vinici. Spolupracovat na vinici, aby Hospodář mohl říci: „Vino, které jste v potu tváře připravili, je dobré!“

Čeká nás hodně práce, aby s námi byl Hospodář spokojen.

Váš starosta

V minulém čísle jsme vás seznámili s výsledky voleb starosty a místostarostů na letošním sjezdu Orla. Současně Vás také nově zvolený starosta Orla Stanislav Juránek ve svém článku pozval na Orelskou cestu. Dnes, i v číslech následujících, se Vám postupně představí místostarostové tak, jak oni vidí sami sebe.

PhDr. Stanislav Vejvar

Milí čtenáři, dovolte mi několik řádek o sobě. Narodil jsem se 21. 3. 1978 v Kladně, kde bydlím. Vystudoval jsem obory historie-politologie

a pedagogika na pražské univerzitě a pracuji ve státní správě. Letošní sjezd mě zvolil místostarostou Orla za Čechy.

Moje členství v Orlu je spojeno s jednotami Kladno a Dobříš a se župami Pospíšilovou a Svatováclavskou, kterou jsem po r. 2000 spoluzakládal a v jejímž čele stojím. Jako starosta jednot Kladno a Dobříš jsem nabyl zkušenosti s každodenní orelskou administrativou. Aktuálně vedu dobříšskou jednotu, kde se pod vedením profesionálních

cvičitelek provozuje aerobic. Deset let se účastním práce ÚR Orla.

Svou činnost v Orlu jsem r. 1999 zahájil pořádáním náboženských poutí. Tehdy jsme začali putovat z Kladna do Stochova, rodiště sv. Václava. Od roku 2008 organizuji každoročně poutí Orla na Svatou Horu u Příbrami. Poutnický průvod jde centrem Příbrami. Na Svaté Hoře slouží orelští kněží mši sv. podle klasického římského ritu, kterou sloužil Tatiček Stojan i náš otec zakladatel Msgre. Šrámek. Pouť pro mě znamená nesení kříže, orelského praporu, veřejný apoštolát. Letos v postě jsem inicioval naši první župní duchovní obnovu. V dobříšské orlovně jsem uspořádal několik vydařených tanečních zábav. Hraji soft tenis i míčové hry. Jezdím na běžkách. Podílím se na pořádání dětských sportovních táborů. Orga-

nizují pěší i cyklistické vlastivědné výpravy. V časopise Orel a na webu <http://orel-zsv.ic.cz> jsou podrobné zprávy o mých aktivitách.

Navazuji spojení se zahraničními katolickými organizacemi. Zajímavý je kontakt s Poutnickým patriarším centrem Ukrajinské řeckokatolické církve, s kterým jednáme o cykloturistické orelské výpravě na západní Ukrajinu. V rodné zemi Orla, Slovinsku, jsem ve styku se slovinskými katolickými skauty, kteří jsou nám blízcí svým programem. Slovinský Orel údajně obnoven nebyl. Efektivní spolupráci v oblasti cykloturistiky máme s katolickými sokoly v Srbské Lužici v Sasku. Závazkem pro mě zůstává rozvoj vztahů se slovenskými orly, kteří s námi až do rozpadu čs. federace tvořili jednotnou organizaci.

Křesťanskou svornost do orelských řad!

PhDr. STANISLAV VEJVAR

Mgr. Dana Tománková

Kdo jsem? Tu se ke mně na procházce otočila má dcera a říká: „ahoj teto Jájo“. Já jsem přistoupila na její hru a odpověděla: „Ahoj Kubo.“ A změna identity byla na světě, alespoň pro moji dceru. Bohužel to ve skutečném světě není tak jednoduché. Nelze se pouze představit: „Ahoj, já jsem Dana“ a všichni už mě budou znát a vnímat stejně. Jak se představit, když moje já se skládá ze spousty jednotlivostí. Mám zkusit nechat mluvit strohá fakta? Pak tedy je mi 32 let, celé dětství jsem prožila v Křenovicích a žiji zde se svou rodinou i nyní. V roce 2003 jsem promovala na pedagogické fakultě Masarykovy univerzity v Brně. Vdala jsem se a nyní jsem na mateřské dovolené. Můj život není profese, ale i Orel. Mohu se tedy představit i takto: V radě mládeže jsem od roku 2003, jako předsedkyně od roku 2009. Členkou jednoty jsem od roku 1992, od mých 15 let jsem spoluorganizátorem je-

jího dění. Zprvu jsem reprezentovala jednotu na ústředních akcích, cvičila mládež, programově vedla sportovní tábory, pořádala dětské dny. Nyní se věnuji trénování volejbalu, každoročně organizuji několik otevřených akcí. Právě v měsíci říjnu nás čeká 3. ročník akce KOLOKřenovice, které se účastní na 60 dětí. Naše jednotu je úzce spojena s děním ve farnosti, která v roce 2008 oslavila 100 let znovuobnovení. Spolu s celou řadou ochotných lidí se nám podařilo sestavit výstavu, vydat vzpomínkovou knihu a především toto jubileum důstojně oslavit. Tím ovšem práce neskončila. Každý rok pořádám farní táboračky, víkend pro rodiny, tříkrálové pásmo. Málem jsem se zapoměla představit jako milovník sportu a to by asi byla chyba. Za svůj život jsem vystřídala řadu sportovních disciplín či sportovních aktivit. Od gymnastiky, přes atletiku, volejbal, lyžování, bruslení až po chození po horách či jízdou

na kole. Mým mottem je: „Sport dokáže dát člověku sílu a radost do všedních dnů, pokud se nedělá jen pro výkon či vítězství“. Ještě bych mohla přidat pár svých vlastností, ale z mého přemítání mě vyrušil křik. To moje dcera upadla a volá: „Mami, mamko!“ A tím řekla to nejdůležitější. Nyní jsem především máma tří dcer a tak bych se měla především představit. To je moje životní role, to je moje identita. DANA TOMÁNKOVÁ

Orelská pouť na Svatý Hostýn

Tři poděkování ...

Je sobota krátce po poledni, sluníčko slibuje krásný den a přivážím na Svatý Hostýn poslední pomocníky, kteří rozšíří řady pořadatelů. Vítají mě rozvěšené transparenty s nápisem, který nikoho nenechá na pochybách, že tento víkend patří Svatý Hostýn Orlům. Týmová práce se daří, brzy je vytýčena trať na běh k Božím hrobu, u prezence je také všechno v pohodě, nainstalované osvětlení tratě funguje, mladí a hezcí zpěváci ze scholy už jsou také na místě, svíčky na večerní světelnou křížovou cestu čekají na rozebrání a co je hlavní, poutníci se schází. Abych byla přesná – schází, sjíždí i došlapali na kolech. Ještě nezbytná schůzka s pořadatelem a rozdělení úkolů na neděli. V tuto chvíli mne opouští obavy, nervozita i pochyby. Nabyla jsem totiž jistoty, že nový realizační tým zvládne i nepříznivé podmínky nedělní poutě. Vzhledem k technickému stavu venkovního pódia je nutné hlavní mši přesunout do katedrály a Orelské shromáždění naopak uspořádat pod širým nebem. I průvod praporů půjde jinudy, než jsme všichni po desetiletí zvyklí. Jak se v neděli odpoledne ukázalo, pořadatelé zvládli i nepředvídatelné.

nezapomenutelná, hluboká a vždy osloví.... Po té následoval již zmíněný běh. Svoje síly změřilo 52 závodníků z 25 jednot. Soutěžilo se ve všech věkových kategoriích. Nejmladší účastníci byla Anička Ferdová (roč.2009) ze Starého Města a nejstarším běžcem František Pavka (roč.1935) z Vnorov. Byla již tma, když se poutníci vydali na křížovou cestu pod vedením P. Pavla Kopeckého. Ve světelném průvodu panovala úžasná atmosféra. Obličejové poutníků ozářené plápolajícími svíčkami vypadaly kouzelně a umocňovaly klidnou atmosféru umožňující rozjímání u jednotlivých zastavení. Po závěrečném požehnání v bazilice byly na schodech předány ceny a diplomy běžcům a sobotní večer byl ukončen tradičním zpíváním. Hostýnský vrch se ponořil do hluboké noci. Od časného nedělního rána poutníků přibývalo a jistě na tom měl zásluhu i hlavní celebrant slavnostní mše P.Vojtěch Kodet, ThD.,OCarm. Pozvání na Orelskou pouť přijal i starosta slovenského Orola Ing. Jozef Gálik. Za doprovodu dechové hudby Vnorovjané se průvod kněží, představitelů Orla a hostů dal do pohybu. Všech 52 praporů se hrdě neslo středem, do posledního místa zaplněné baziliky.

potřebu rozvoje duchovní stránky Orla, zvláště v dnešní světové morální krizi. Starosta Orla Ing. Stanislav Juránek poděkoval členům za hojnou účast na tomto, pro Orly historickém místě, kde se orelské pouti v r. 1948 zúčastnilo přes 120 tisíc lidí. Po té předal starosta pamětní stuhy jednotám, které si v letošním roce připomínají 100 let od svého vzniku. Stuhu si převzali zástupci jednot Čebín, Dolní Dobrouč, Prace a Olešnice na Moravě. Předal také stříbrnou medaili br. Josefu Soukalovi za úspěšný rozvoj činnosti jednoty při obnově Orla po roce 1990. Kromě poděkování všem těm, kdo se aktivně podílí na dobrovolné práci pro Orla jsem jmenovitě poděkovala br. Božetěchu Kostelkovi, který se ve svých nedávno oslavených osmdesáti letech aktivně zapojuje do práce pro ústřední sekretariát. Shromáždění ukončila krojovaná kapela Vnorovjané Orelským pochodem. Tradičním závěrem našeho setkání na Svatém Hostýně se stalo putování k jednotlivým zastavením křížové cesty. P Pavel Kopecký tím poskytl poutníkům před odjezdem čas na zamyšlení a modlitbu.

PODĚKOVÁNÍ PRVNÍ:

Máme za sebou největší orelský svátek roku. Ráda bych poděkovala všem, kdo jste se jakkoliv podíleli na přípravách Orelské pouti na Svatý Hostýn, ať už se jednalo o sobotní běh a doprovodný program, nebo vlastní nedělní mši a Orelské shromáždění. Děkuji také všem, kdo pomoc s organizací nabídli a jejichž služeb jsme nevyužili. Vážím si vás všech. Jsem ráda, že máme v Orlu spoustu ochotných a schopných lidí, o které se můžu spolehlivě „opřít“.

Naše letošní společné setkání zahájil již tradičně v sobotu v podvečer mší svatou P. Petr Dujka. A také již tradičně – jeho kázání jsou

PODĚKOVÁNÍ DRUHÉ:

Vážený otče Vojtěchu, Pavle, Petře.....Bůh Vám dal víru, Vy o ní vydáváte pravdivé svědectví. Bůh Vám dal naději, Vy ji vléváte sestráím a bratřím. Bůh Vám dal lásku, Vy ji šíříte kolem sebe. Bůh je světlo, Vy jej zapalujete v lidských očích. Bůh je cesta, Vy ji ukazujete ostatním.

Na Orelském shromáždění se pro mě překvapivě sešlo hodně lidí. Moderoval je br. Petr Pěcha a bylo zahájeno básní U Matky Boží v podání několikanásobného vítěze orelské recitační soutěže Svatováclavská réva v Lubině, Viktora Kovaříka z Uherského Brodu. Hosté pozdravili naše poutníky a ve svých projevech zdůraznili

PODĚKOVÁNÍ TŘETÍ:

Drazí přátelé, orlové, poutníci... Vám všem patří naše závěrečné poděkování za pochopení mimořádného prostředí tradiční orelské pouti na Svatém Hostýně. Putovali jsme k Matce Boží s radostí v srdci. Jí svěřujeme své celoroční bolesti i radosti a zároveň prosíme o laskavou přízeň a ochranu při překonávání naší cesty k Božím domu. Společně chceme být světlem i soli této země. V duchu Kristově proměňovat sami sebe. Za společně strávené chvíle Vám všem děkuji

S orelským pozdravem Zdař Bůh!

MILUŠE MACKOVÁ

20. a 21. srpna 2011

Kázání P. Vojtěcha Kodeta, ThD., OCarm.

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo. Obyvatelům temné země vzbudí světlo. Dáváš mnoho jásotu, zvětšuješ radost, veselí se před Tebou jako se jásá o žních, jako plesají ti, kdo se dělí o kořist.

Pane, kde je ta radost, kterou dáváš? Kde je ten jásos, kde je to světlo...

Málokdy se nejen nad naší zemí, ale i nad naším kontinentem tak šerilo, jako právě v naší době. Žijeme sice v míru, ale všude přítomné konflikty v dosažitelné vzdálenosti nás nenechávají klidnými. Společnost, která se rozhodla hledat svoje štěstí na úkor neštěstí druhých bez ohledu na morální zodpovědnost, na nějaké zásady a úplně bez ohledu na Boha, dává tušit, že se celá civilizovaná společnost někam řítí. A my jsme uprostřed společenství, které zakusilo veliké světlo evangelia a znovu se dobrovolně vydává do tmy.

My se vydáváme na tuto horu, jistě nejen proto, že je orelská pouť, ale protože jsme jakoby vnitřně taženi stejně jako naši předkové již po staletí k Té, která poprvé slyšela to osobní „Raduj se!“, tak jak jsme to měli dnes v evangeliu. To sice překládáme „Buď zdráva, milosti plná, Pán s Tebou.“ Ale v té řeči je doslova „Raduj se, milosti plná“. A Panna Maria se ulekla. Co má ten pozdrav znamenat? A to byl ten

okamžik, ve kterém jakoby blesk z jasného nebe, jakoby světelný paprsek, zazářil do temnoty lidstva, protože Bůh se rozhodl poslat svého Syna. A jeho přítomnost v našem životě je zdrojem té radosti a zdrojem světla. A my právě přicházíme za ním, abychom znovu a znovu se utvrdili v tomto vztahu. Abychom věděli, že ten, kdo dává světlo, je Bůh. Ten, kdo dává radost, je Bůh. Kdo dává pokoj, je Bůh. Kdo dává štěstí, pravé štěstí, je Bůh. Kdo dává pravé zdraví, pravou naději, je Bůh. Abychom v té zmatené době našli kompas, střelku, která nám ukazuje jasným směrem - ke Kristu. Matka Boží je tou hvězdou, která nám svítí na cestu a která nám ukazuje jasný směr v těch hledáních našeho života.

A my přicházíme, abychom na této pouti slavili tajemství Marie Královny. Četlo se to v nádherném evangeliu zvěstování - snad právě proto, že archanděl Gabriel zmiňuje, že Ježíšovo království, království jejího Syna, nebude mít konce. Já si nedovedu představit, jak tomu Panna Maria rozuměla. Jaké království?

Ale jedno věděla: že je zde Bůh, který vstupuje do jejího života a očekává od ní souhlas. Chce spolupracovat s touto obyčejnou nazaretskou dívkou, zvláštním způsobem vyvolenou a skrze ni dát světu veliký dar - Božího Syna. Ani netušila, že to jeho království v okamžiku, kdy řekla: „Ať se mi stane podle Tvého slova“, se stalo přítomným na této zemi a od toho

okamžiku z nazaretské jeskyně dál a dál, tak jak se postupně šířila naděje evangelia, jak se šířila láska Boží, jak se Bůh dotýkal lidských srdcí.

Panna Maria nemá své království a když ji nazýváme Královnou, dokonce ji dáváme na hlavu zlatou korunku, to není proto, že bychom ji chtěli srovnávat s nějakými světskými panovníky. Za prvé by ji to vůbec netěšilo a za druhé, bylo by v tom jedno z největších nepochopení. Ona zůstala prostou, mladou a obyčejnou. Ve zjevení se jedné mystičce zjevila, jak se při mši svatě klaní eucharistii a když se ta mystička na ni blíže podívala, zjistila, že ona stojí ve velmi prostých šatech a je bosá. A ptala se svého zpovědníka, co to znamená. Vždyť Matka Boží je v nebi. Ona je a zůstala tou obyčejnou a chudou. Proto je nám tak blízko, protože veškeré její bohatství je ON, Ježíš Kristus. Ten, který naplnil nejen její srdce, ale i lůno, který naplnil celý její život. My ji nemůžeme napodobovat v tom, že budeme matkou Božího Syna. Ale sv. Augustin říká, že dříve než počala ve svém lůně, počala ve svém srdci. A to je cesta pro nás. Být otevřen tak jako ona pro

to, co s námi zamýšlí Bůh. Dovolit Bohu, aby ON byl první v našem životě, aby ON byl zdrojem naší radosti, naděje, pokoje, aby ON byl ukazovatelem na naší cestě, aby On skrze nás mohl šířit Boží království. To Boží království, to není něco. Boží království je někdo, to je ON, přítomen v lidských srdcích. A všude, kde se šíří tato otevřenost pro jeho lásku, všude tam se šíří Boží království. A Pán nás zve stále znovu a při vzpomínce tajemství Panny Marie Královny po vzoru chudé prosté nazaretské dívky, Bohem vyvolené k tomu, abychom i my se zapojili do růstu Božího království. Ale to na prvním místě neznamená vyhrnout rukávy. Je to veliká věc, že jste odhodláni pro Boha něco dělat. Ale chceme-li šířit Boží království, musíme nejprve dovolit Bohu, aby konal s námi a pak bude Bůh konat skrze nás. Musíme dát Bohu ve svém životě znovu to místo, které mu patří - to znamená první, důsledně ho milovat nade všechno, celým srdcem a celou myslí. Prosit o to a toužit po tom. Nespokojit se s žádnou průměrností křesťanského života, nepokukovat po žádných polovičatosstech, nevěřit všem těm, kteří slibují lacině

a rychlé štěstí mimo Boha a mimo evangelium, ale důsledně poslouchat Ježíše Krista. Celé své srdce otevřít pro Jeho lásku, protože těm, kdo milují Boha, nakonec všechno napomáhá k dobrému a nic nás nemůže odloučit od Jeho lásky, pokud se neodloučíme my sami. A tak chceme-li vzít vážně ten obrovský zvláštní Boží projekt, a to je to Jeho nebeské království, které má začít zde na zemi a které začalo v tom nazaretském domku, které se má šířit od člověka k člověku, které má přijít do vašich rodin, na naše pracoviště, do naší zábavy, do našeho času, do našich sil, do našeho stárnutí, musíme začít tím, že dáme Bohu prostor. Že mu dovolíme, aby přes nás Bůh konal svoje dílo. Boží království se nešíří ani vojensky ani finančně, nešíří se přes známosti, které si lidé dělají na tomto světě, Boží království se také nehodnotí podle společenských úspěchů ani podle toho, jak o tom píšou nebo nepíšou média. Boží království se vždycky šířilo jenom od srdce k srdci. Od toho Mariina srdce k srdci našemu, od Ježíšova srdce k srdci mému, k vašemu. Všude tam, kde jsme.

Teď bych nás všechny chtěl pozvat, abychom ten dnešní den, znovu na tomto místě v pohledu na Tu, která se cele otevřela Bohu, i my, tak jak jsme, pustili Boha do svého srdce, svěřili mu všechno, co prožíváme, s důvěrou, že ON se postará. Abychom si nenechali vzít to nejdůležitější: tu jeho lásku k nám. A odpověď naší lásky Jemu. A pak se i my staneme těmi tvůrci Božího království všude tam, kam nás Pán postaví.

Doslovný přepis kázání z Orelské pouti na Svatý Hostýn dne 21. 8. 2011

Poděkování Božetěchu Kostelkovi

Předávání pamětní stuhy

Vítězové běhu k Božímu hrobu v jednotlivých kategoriích:

Michaela Křížková	Ostrava	2005 a mladší
Nykodém Škvařil	Lomnice	2005 a mladší
Barbora Hánová	Hulín	2003–2004
Matěj Křížek	Ostrava	2003–2004
Lenka Machálková	Semily	2001–2002
Jan Limburský	Brno Obřany	2001–2002
Martina Vadúrová	Polešovice	1999–2000
Šimon Hána	Hulín	1999–2000
Pavla Hrabcová	Polešovice	1997–1998
David Tichý	Semily	1997–1998
Klára Brhelová	Polešovice	1995–1996
Jan Oldřich	Otrokovice	1995–1996
Jana Šenkýřová	Blučina	1992–1994
Petr Váňa	Otrokovice	1992–1994
Jana Křížková	Ostrava	1977–1991
Dana Tománková	Křenovice	1977–1991
Štěpán Juránek	Brno Židenice	1972–1991
Česlav Škvařil	Lomnice	1962–1971
Jaroslava Kambová	Vísky	1976 a starší
Stanislav Juránek	Brno Židenice	1952–1961
František Pavka	Vnorovy	1941 a starší

Děkujeme jednotám, které účasti svých členů závod podpořily. Moravský Písek, Ostrava, Blučina, Vnorovy, Kuřim, Otrokovice, Brno Židenice, Brno Obřany, Lomnice u Tišnova, Staré Město, Mořkov, Křenovice, Vísky, Uherský Brod, Nový Hrozenkov, Klimkovic, Újezd u Brna, Hulín, Nový Jičín, Hovorný, Stará Bělá, Domažlice, Polešovice, Semily

Napsali jste nám....

I letos se členové a příznivci vydali na pouť k nohám Panny Marie svatohostýnské, kde se konala orelská pouť. Kdo přišel načerpal duchovní posilu, setkal se se známými a prožil krásné chvíle. Mgr. JANA FERDOVÁ, Staré Město

Stále se musím v myšlenkách vracet k letošní orelské pouti. Hodně na mě zapůsobila přátelská a křesťanská atmosféra, která signalizuje to, že Orel překonal další ze zkoušek, které během své pohnuté historie zažil. Smutné pády a hrdé vzestupy. Ano, vracíme se ke svým kořenům a já přejí novému vedení hodně Božího požehnání a sil. JIŘÍ PEŠ, Ochoz u Brna

Jezdíme pravidelně v létě do Bystřice pod Hostýnem. Letos jsme byli na pouti 21. srpna, která byla vaše orelská. Nejsme členové, dokonce jsme o Orlu ani moc neslyšeli, ale překvapilo nás velké množství lidí a cítili jsme z poutníků takovou hrdost. Obdivovali jsme i zřejmě historické kroje a krásné prapory.

ŠÁRKA A MILAN, Praha

Jako každoročně se Orli z jednoty zúčastnili tradiční orelské pouti na Hostýně. Na letošní

pouti to bylo něco jiného než v minulých letech. Tady se nevyjímaly oslavné hlasy s tím, co se udělalo, ale realistické programy pro další činnost, které nastínilo nové vedení v čele se starostou ing. Stanislavem Juránkem a místostarostkou ing. Miluší Mackovou. Toto nové vedení na nás zapůsobilo dobrým dojmem.

SVATAVA OPÁLKOVÁ, Zašová

Rok utekl jako voda a opět jsme se těšili na naši orelskou pouť. Přiznám se, že letos s očekáváním něčeho nového a jiného, než posledních pár roků. Mé očekávání mě nezklamalo. Zase to byla ta pravá poutní atmosféra, na kterou jsme byli léta zvyklí a která nás tak naplňovala svou krásou, spoluúčastí všech přítomných při zpěvu mariánské písně během mše svaté. Ten mohutný sbor, letos snad největšího počtu poutníků, doprovázený dechovou hudbou ze Vnorov. Myslím, že se stejnými pocity, to prožívala většina přítomných. Vůbec nevadilo, že mše sv. se nekonala na obvyklém místě kvůli stavebním úpravám, ale v kostele. Kdo se nevešel a těch bylo opravdu hodně, sledoval mši svatou na dvou místech přes televizní obrazovky. Orelské shromáždění pro-

běhlo i v provizorních podmínkách ve velmi srdečné atmosféře..

Po rozpačitém, nepřírozeném a nervózním Orelském shromáždění na Sv. Hostýně v roce 2010, bylo letošní Orelské shromáždění pohodové, přirozené a proběhlo v dobré atmosféře. Na tváře poutníků, do jejich srdcí i myslí se vrátil klid, spokojenost a přátelství. Vraceli jsme se z letošní Orelské pouti domů spokojeni a s vírou v lepší budoucnost Orla.

EMILIE ZEMÁNKOVÁ.

Hlavním celebrantem naší pouti byl P. Vojtěch Kodet, karmelitán, který se ve svém projevu zmínil o tom, že je potěšen celkovou atmosférou, dobrou organizací a očividným nadšením, spontánním zpěvem. Popřál nám, aby toto nadšení nesli Orlové také v dalších dnech do života. Celý den byl prozářen sluncem a dobrou náladou poutníků, nejen členů Orla. Závěr celého programu ukončila pod schody baziliky kapela Vnorovjanka, která „svedla“ některé páry k tanci a zpěvu tak, že se nám nechtělo v určený čas odjet domů.

Tož, velké Zdař Bůh!

JARMILA DOLEŽALOVÁ, Hranice

Orlové opět nechyběli

Bohoslužba

Nechyběly ani orelské prapory

Všichni lidé dobré vůle se sešli 4. a 5. července na Velehradě. Ať už měli k cestě sem jakýkoliv důvod, sešlo se nás zde letos na 40.000. Národní pouť se zde koná již od roku 2000 a dá se říci, že je to jedna z nejvýznamnějších církevních událostí. Pro Orly mají tyto dny ještě hlubší význam. Pravidelně se schází u hrobu svého zakladatele Mons. Jana Šrámka.

Letos nás přivítal poutní Velehrad nejen v rekonstrukci, ale ani počasí k nám nebylo zvláště v pondělí příliš přívětivé. Nakonec ale nepršelo a mohli jsme si společně večerní koncert užít. Rozsáhlá omlazovací kúra baziliky a historických budov v poutní obci je směřována k roku 2013, kdy si připomeneme jubileum příchodu sv. Cyrila a Metoděje na Velehrad.

První den se uskutečnila řada akcí, včetně fotbalové soutěže pod záštitou Antonína Panenky, na které se již tradičně Orel pořadatelsky podílí, turnaje ve stolním tenise a setkání vozíčkářů. Pondělí vyvrcholilo charitativním koncertem. Večer lidí dobré vůle se stává místem setkávání těch potřebných s těmi, kdo mají chuť otevřít nejenom svá srdce, ale i peněženky. Během večera finančně podpořili lidé čtyři projekty.

V úterý dopoledne se uskutečnila slavnostní bohoslužba. Mši sloužil brněnský biskup Vojtěch Cikrle, který v souvislosti s příchodem slovanských věrozvěstů Cyrila a Metoděje připomněl kořeny křesťanství v Čechách a jeho význam v současnosti. Uskutečnila se také slavnostní poutní mše, kterou celebroid olomoucký arcibiskup **a duchovní rádce Orla** Jan Graubner. Druhým dnem slavnostní události pokračovala také oblíbená doprovodná akce, při které lidé ručně přepisují bibli. Za šest let jejího trvání přispělo do takzvaného Velehradského rukopisu přes 3 700 lidí

a je tak hotovo zhruba 70 procent celé knihy.

To, že můžeme na Velehradě oslavovat svátek svatých Cyrila a Metoděje, je příležitostí k tomu, abychom si uvědomovali, že náš národ má být na co hrdý. Spolu s několika tisíci lidmi dobré vůle jsem tu letos prožila krásné chvíle hluboké duchovní posily i přátelské pospolitosti. MILUŠE MACKOVÁ

„Pohled na velehradské vykopávky, odkrývající dávné stopy bohatého života předků, nás vede k odhalování našich duchovních kořenů, takže se vtírá otázka: Nemohl bych být i já daleko bohatší a šťastnější, pro národ prospěšnější, kdybych dovedl rozvinout a využít všechno, co se získává křtem?“ (+ JAN GRAUBNER)

Poděkování u hrobu zakladatele

Orlové zahajují svoji pouť již tradičně setkáním a položením kytice na hrob Mons. Jana Šrámka na velehradském hřbitově. Setkání zahájil místostarosta Orla a starosta Velehradské župy br. Ing. Antonín Zelina, následovala báseň, kterou přednesla ses. Miluše Bezděková. Hlavní projekt letos připravil místostarosta Velehradské župy br. Ing. Václav Lednický, význam osoby našeho zakladatele pak zdůraznila

první místostarostka Orla ses. Ing. Miluše Macková. Letos poprvé přišel k hrobu také předseda KDU-ČSL br. Bělobrádek, který pozdravil shromážděné a položil symbolickou kytici na hrob zakladatele obou úzce spřízněných organizací. Setkání se zúčastnil také uhersko-hradištský děkan, otec Mgr. Jan Turko, který uzavřel naše setkání společnou modlitbou. V samém závěru jsme zazpívali orelskou modlitbu „Ó zdroji pravdy“ a vydali se průvodem pod 11 orelskými prapory na nádvoří před bazilikou ke slavení slavnostní poutní bohoslužby. EMILIE ZEMÁNKOVÁ

„Jsme na správném místě – u hrobu našeho zakladatele na posvátném Velehradě, v místě působení zakladatelů naší křesťanské kultury svatých Cyrila a Metoděje, na místě kde si Mons. Jan Šrámek přál, aby byl pohřben. Není tedy vhodnějšího místa, kde bychom se měli zamyslet nad tím, jaký je smysl a poslání naší orelské organizace a křesťanské politiky. Zde bychom měli každoročně čerpat sílu a připomínat si, že kořeny naší organizace jsou na prvním místě v křesťanských zásadách a že tyto zásady měl na mysli náš zakladatel, když Orla zakládal jako hráz proti šířícímu se ateismu ve sportovních organizacích na začátku minulého století. Nemusíme se šířícímu se ateismu v podobě konzumní společnosti bránit i dnes po 100 letech od založení Orla? Orel musí zůstat

Čestná stráž praporečníků

především katolickou organizací, být především křesťanským klubem pro všechny věkové kategorie. Sport, kultura a duchovní činnost jsou pro Orla nástroji, které nám umožní základní poslání Orla uskutečňovat. V uplynulých 20 letech byl v naší organizaci uskutečněn obrovský kus práce – Orel byl doslova vzkříšen z popela, do kterého jej zadupala komunistická totalita. Byla obnovena celorepubliková organizovanost, byly obnoveny a zrekonstruovány zdevastované orlovny, rozběhla se hlavně sportovní činnost. Všichni ale cítíme, že v oblasti kulturní i duchovní máme velké rezervy. Nedaří se nám duchovně působit na naši nejmladší generaci, nedaří se nám získávat naši mládež duchovní vůdce. Naši sportovní trenéři a vedoucí kulturních skupin (folklorních, výtvarných či divadelních) musí být především duchovními a životními vzory. Více než sportovní manažery potřebujeme vychovatele! Ti musí umět mladým vysvětlit nejen

„jak“ se tato činnost má dělat, ale především „proč“. Tak to zdůrazňuje současný Svätý otec Benedikt XVI. ve své encyklice „Láska v pravdě“. O vzdělávání říká, že tím není míněna jen školní výuka či odborný výcvik, ale úplná formace osobnosti. Aby se mohlo vzdělávat, je třeba vědět, co je lidská osoba, je třeba znát její přirozenost. Pokud se tyto aspekty opomíjí, pak zejména mravní výchova je ve vážném nebezpečí.

A tady, u hrobu našeho zakladatele, na posvátném Velehradě máme příležitost si to každoročně uvědomovat a prosit za jeho přímluvu i přímluvu našich věrozvěstů sv. Cyrila a Metoděje, aby Pán žehnal naši orelské práci.“ Ing. VÁCLAV LEDNICKÝ

Fotbalové dovednosti na Velehradě

Úspěchem uherskobrodských Orlů skončil šestý ročník fotbalových dovedností, které pořádal Orel na Velehradě v rámci

Dnů lidí dobré vůle na Velehradě. Patro-nem soutěže čítající sedm fotbalových disciplín je fotbalový internacionál Antonín Panenka, který tak tradičně dojel pozdravit mladé sportovce a dohlédnout na jejich um.

Na tamním fotbalovém hřišti zvítězila v kategorii dívek (ročníky 1997 a mladší) reprezentantka Uherského Brodu Karolína Jílková. Druhá pak skončila další Broďanka Ivča Jurčová.

V kategorii přípravka (ročníky 2000 a mladší) se z vítězství a z nového mobilu těšil Petr Teichgrab z Uherského Brodu.

Mezi staršími žáky (ročníky 1997, 1998 a 1999) se z vítězství radoval Michal Gavenda.

Úspěch fotbalistů a fotbalistek z Uherského Brodu komentoval jejich trenér Tomáš Moravanský. „Jsme prakticky jediná jednota Orla v naší zemi, která hraje pravidelnou soutěž ČMFS (dnes již Fotbalová Asociace) a navíc na vlastním stadionu, na kterém se kromě řady dalších sportovišť nachází také fotbalové hřiště. Loni jsme do okresní fotbalové soutěže zapojili oddíl přípravku, letos máme v plánu zařadit i žáky. Je vidět, že dětem jde trénink k duhu a že se výsledky dostávají i v soutěžích, jakou jsou Fotbalové dovednosti na Velehradě“, dodal brodských trenér.

Organizačně soutěž pomáhali zajišťovat členové Orla ze Starého Města a Uherského Brodu, kteří i přes nepřízeň počasí vše zvládli na jedničku.

PETR GABRIEL

Dovednostem dětí přihlížel mimo jiné i starosta Orla

Šimon Moravanský

Orelská běžecká Liga – nápad,

S nápadem založit Orelskou běžeckou ligu, přišla tehdejší Tělovýchovná rada v čele s předsedou br. Petrem Voleským, jako reakcí na postupně klesající zájem o běh v mužské kategorii. Snahou bylo vytvořit celoroční seriál po vzoru běžeckých pohárů, pořádaných po celé republice. Letos probíhá již třetí ročník a řady běžců se opět rozšiřují.

Na fungování, průběh a další plány v Orelské běžecké lize jsem se zeptala Mgr. Petra Halase z jednoty Drnovce u Vyškova

Kde všude Orlové běhají?

Do OBL byly zařazeny původní ústřední orelské běhy - Zimní silniční běh v Moutnicích, Memoriál P. Benáčka v Olešnici na Moravě a další závody, které spolupřádají místní orelské jednoty. V seriálu se tak objevily i slavné regionální závody s mezinárodní účastí, jako Vnorovská 10, Svatováclavský běh v Blažovicích, Veřovská 10. Orlové tak mají možnost změřit své síly i s našimi špičkovými závodníky. V běhu na Sv. Hostýn se zase běžci dostanou na místa, kudy doslova kráčela orelská historie a která jsou jejich každoroční připomínkou při tradiční Orelské pouti.

O jak dlouhých tratích se tady bavíme?

Délka závodů je různá, dle místních podmínek a pohybuje se převážně od 5 do 10 kilometrů. Pouze v Moravských Budějovicích se běží půlmaratón, tedy 21,1 km. Od příštího roku bude nejkratším závodem Lulečský preclík s tratí 1 anglické míle. Pro veterány a mládež jsou tratě kratší, takže zaběhat si může opravdu každý.

Kolik závodů v roce se započítává do OBL?

Postupně tak vznikl seriál 13 závodů, který stále nabývá na popularitě mezi členy naší organizace. Svědčí o tom i fakt, že ze 110 klasifikovaných účastníků v roce 2009 v letošním roce stoupl počet závodníků na 245.

Závody jsou rozloženy do celého kalendářního roku. Začíná se tradičním lednovým silničním během v Moutnicích, v dubnu pokračujeme Veřovskou desítkou, další závody mohou běžci absolvovat v květnu a červnu. Druhou polovinu prázdnin tradičně vyplní Vnorovy a Sv. Hostýn. Podzimní sezóna probíhá v Kněžčicích, u burčáku v Dolních Bojanovicích, na Sv. Václava v Blažovicích a závěr obstará Běh P.Kosmáka v Moravských Budějovicích. Aktivní pořadatelé ve východních Čechách připravují Běh Dobroučským krajem, Knířovský běh a Kros po lyžařských tratích u České Třebové. Vyhlášení celkového pořadí za uplynulý rok probíhá na prvním závodě nového ročníku v Moutnicích, kde také bývá největší účast závodníků z řad Orla.

Orel je organizací, jenž se pyšní sloganem „Sport pro všechny“. Platí to i v této soutěži?

Samozřejmě, Orelská běžecká liga je vypsána pro všechny věkové kategorie od nejmenších dětí, až po nejstarší veterány. Závodit tak mohou celé rodiny, což se také nezřídka děje. Stačí nahlédnout do výsledkových listin. Napříč kategoriemi soutěží Smolákoví, Horváthovi, Halasovi, Juránkovi, Mlynářovi, Mikovi a další. Během tří let se také v jednotlivých kategoriích vykristalizovali závodníci a závodnice, kteří závodí pravidelně a pravidelně také obsazují přední místa. Zde bych se rád zmínil o zatím dvojnásobných celkových vítězích Anně a Vojtěchu Halasových z Drnovic, Petře, Valerii a Jiřině Smolákových z Vysokého Mýta a Jiřím Markovi také z Vysokého Mýta. Pravidelně se také aktivně zúčastňuje starosta Orla br. Stanislav Juránek.

A jak je to s vlastním vyhodnocováním. Musí běžec absolvovat všechny závody, nebo si může přijít zaběhnout rodina jen tak, protože je některý závod takřka u nich doma?

Pravidla Orelské běžecké ligy se postupně ustálila. Vzhledem k počtu závodů a tomu, že jsou pořádány po celé Moravě, východních Čechách a na Vysočině, není nutné absolvovat všechny závody. Pro konečnou klasifikaci se počítá 7 nejlepších závodů, ale je nutné se zúčastnit alespoň 3 závodů, aby mohl být závodník vyhodnocen v konečném pořadí ročníku. Z toho je patrné, že zaběhnout si může kdokoli a kdykoliv.

A jak se zatím vyvíjí letošní sezóna?

Vzhledem k tomu, že nyní máme polovinu září, časopis vyjde začátkem října a v té době už budeme vědět výsledky z běhů z 18. 9. z Dolních Bojanovic,

který se ujal

24. 9. z České Třebové, 28. 9. z Blažovic, může být všechno jinak. I vzhledem k tomu, že v některých kategoriích jsou rozdíly minimální. Právě v těchto posledních závodech čekáme zajímavé a napínavé souboje. Zveme vás k poslednímu běhu 5. 11. do Moravských Budějovic.

Za celkovým vítězstvím míří v nejmladších kategoriích Julie Miková z Obřan, Vojtěch Halas z Drnovic, v minipřípravce Dominika Miková a starší žák Pavel Laštovička z Nového Města. Žideničtí Josef Nehybka a Libor Kalčík vládnou dorostencům a juni-

orům. Mladší žákyně a ženy B jsou pevně v „nohách“ Alexandry a Jiřiny Smolákových. Jiří Marek mezi nejstaršími veterány má na slápnuto na třetí vítězství v řadě.

O celkové vítězství tak bude muset bojovat i náš starosta S. Juránek mezi padesátníky. Více o Orelské běžecké lize – propozice, výsledky, celkové pořadí, se můžete dozvědět na webových stránkách www.obl.orel.cz nebo na tel. mob. 607 790 694

Poslední otázka. Když jsem do časopisu sháněla informace o Orelské běžecké

lize, z různých zdrojů se mi dostalo odpovědi: „Zeptej se br. Halase“. Vy ale nejste ani člen tělovýchovné rady ani zaměstnanec ústředí...

To máte pravdu, někdy stačí trocha nadšení, něco věnovat ze svého času a mít dobrý pocit z práce pro druhé.

Mgr. Petrovi Halasovi, stejně jako všem pořadatelům z jednot, které organizují závody a připravují běžecké tratě do Orelské běžecké ligy, patří moje poděkování.
Ing. MILUŠE MACKOVÁ

FICEP 2011

Ve dnech 31. 7. až 8. 8. 2011 proběhl v Boskovicích mezinárodní kulturně sportovní tábor FICEP.

Přestože přípravy začaly probíhat o několik měsíců dříve, bylo potřeba ještě doladit některé detaily, a tak se hlavní vedoucí, Eliška Vecheta, moderátoři, vedoucí mezinárodních skupinek, někteří sportovní animátoři a DJ sešli už v pátek 29. 8. v Boskovicích na Orlovně. Poté, co jsme dali dohromady táborový program, bylo potřeba vyzkoušet si některé činnosti, například seznamovací hry, tanec vedoucích či smaltování.

Po nedělní mši svaté jsme ještě připravili areál středoškolských kolejí k ubytování a mezi tím přijel autobus s prvními účastníky. Byli to Francouzi. Poté přijeli i Němci, Švýcaři, Belgičané a Rakušané a nesměla chybět ani skupinka pěti Čechů. Všichni byli natěšení na nabitý program ve stylu divokého západu.

První večer se konalo slavnostní zahájení tábora na boskovickém zámku a přivítání několika důležitými osobnostmi z Boskovic, Orla a organizace Ficep. Nakonec byly týmy rozděleny mezi indiány a kovboje, do osmi mezinárodních skupinek. Následoval odchod do tělocvičny. Zahráli jsme si pár seznamovacích her a pak hurá na kutě.

Další dny už jednotlivé skupinky chodily dopoledne i odpoledne sportovat. Nejoblíbenějšími sporty byly judo, volejbal a capoeira, ostatní tvořily zumba, cyklistika, florbal, in-line bruslení, street dance a plavání. Ve

„Vážený pane prezidente, vážení účastníci, vítejte v Boskovicích, vítejte v České republice, vítejte na křesťanském táboře! Poslání tohoto tábora je jednoduché a těžké zároveň. Chceme vás doprovázet na cestě k Bohu. Člověk je sjednocení duše a těla, proto nás vede nejen modlitba, ale také naše sportovní výkony. Součástí mojí každodenní modlitby jsou 4 km běhu. Přeji vám hodně úspěchů při soutěžích. Přeji vám, aby každý z vás našel dobrého přítele, abyste našli opravdovou RADOST, která je spojena s velikonočním ALELUJA. Přeji vám, abyste na toto místo, na Boskovice, vzpomínali v dobrém. Hodně úspěchů!“

Těmito slovy zahájil starosta Orla br. Stanislav Juránek v neděli 31. července 2011 Mezinárodní tábor sportovní katolické organizace FICEP. V Boskovicích se sešli mladí sportovci z šesti evropských zemí. Slavnostní zahájení proběhlo i za účasti prezidenta FICEPu Gerharda Hauera. Celý tábor je doprovázen tematikou Divokého západu a soupeření mezi indiány a kovboji. Téměř 100 mladých lidí z Francie, Německa, Rakouska, České republiky, Švýcarska a Belgie mělo možnost během 8 dní poznat město Boskovice a jeho okolí. Pro účastníky byla připravena široká nabídka sportovních aktivit. Kromě tradičních sportů jako je volejbal či florbal, si mohli mladí vyzkoušet i streetdance, zumbu nebo pinball. Cílem tábora nebylo jen sportování, ale především navázání nových přátelství a kontaktů a také přemýšlení o smyslu sportu v dnešní době. Tábor byl součástí projektu podporovaného Evropskou unií EADin, který zapojuje mladé lidi do aktivního boje proti dopingů.

MILUŠE MACKOVÁ

volných chvílích si všichni mohli zkusit cube, parkour či rugby a na akčním odpoledni kin-ball, jumping nebo žonglování.

Nechyběla ani kultura, prohlídka židovské čtvrti a Westernového městečka v Boskovicích, celodenní výlet do jeskynního komplexu v Moravském krasu a večerní programy. Jedním z nich byla taktická hra na boskovickém hradu a pro velký úspěch jsme museli zopakovat karaoke. Velmi se vydařil Večer národů a berbecue. Na kreativním workshopu si každý mohl vyrobit kožený náramek, smaltovaný přívěšek nebo antistresový míček a vyzdobit si tričko. Na závěr večera vždy proběhla antidopingová čtvrthodinka.

Nejzajímavější hrou se jevil pointilismus. Každé družstvo dostalo plátno a předlohu, podle které malovali různými částmi těla.

Třešničkou na dortu byl poslední večer. Po vyhlášení výsledků celotáborové hry na kovboje a indiány a oficiálním zakončení, dostal každý tričko a několik věcí na památku. Pak už mohla propuknout profesionálně připravená diskotéka doprovázená rautem. Ke konci jsme si ještě promítli fotografie z celého týdne.

Loučení nebylo lehké, objevily se i slzy, ale spousta z nás získala nové přátele z jiných zemí a už teď se těšíme na příští FICEP.

J. ZELINOVÁ

Rozloučení s br. Janem Haluzou

„Přál bych Orlům, aby byl každý oceněn svým způsobem. Každý, aby dělal svou práci, která by stála za ocenění, někdy dokonce od pana prezidenta. **Snažte se, buďte čestní a věrní myšlenkám Orla**“

Tato slova poslal br. JUDr Jan Haluza z Pražského hradu dne 28.10. 2010 všem Orlům. Byl mu zde prezidentem republiky propůjčen Řád Tomáše Garrigue Masaryka II. třídy za vynikající zásluhy o rozvoj demokracie, humanity a lidská práva.

Jan Haluza měl dlouhý a bohatý život, bylo o něm napsáno hodně vět, vyřčeno mnoho slov... ale nyní je čas v tichosti zavzpomínat.

Rozloučili jsme se s čestným, vzdělaným, schopným, nadaným, pracovitým a skromným člověkem...

Děkujeme za vzpomínku

100 let Orla v Dolní Dobrouči

...něco z historie...

Psal se rok 1911, kdy se naši pradědové rozhodli po vzoru moravských bratrů pojmenovat křesťanský spolek v Dobrouči, zajišťující duchovní, tělovýchovnou a kulturní činnost, na „Československého Orla v Dolní Dobrouči.“ Zdejší P. Josef Flégr byl velkým propagátorem této myšlenky, spolu s br. Josefem Polákem z Hradce Králové. Náboženská horlivost P. Josefa Flégra se velkou měrou podílela na orelské činnosti a náplni. Často přicházel na cvičení, jak mládeže, tak starších a nabádal k příkladnému chování, nejen ve spolku, ale i na veřejnosti. Orelský pozdrav „Zdař Bůh!“ byl naprostou samozřejmostí. Nejen naši otce a matky, kteří do Orla chodili, na tuto dobu vzpomínají s vděčností a láskou. Někteří si právě tam našli tu pravou lásku do společného života. Orelské exercicie formovaly mládež. Není náhodou, že z jejich řad vzešli naši tři kněží. V Orlu se nejen cvičilo, vychovávalo pro čestný život, ale zároveň bylo podporováno i národní cítění, o čemž svědčí například i to, že v roce 1933 Orel

do své průpravy jako první v republice zavedl brannou výchovu. Symbolikou k našemu orelskému praporu jsou tři stuhy s nápisy, na bílé „V srdci víru“, na červené „v paži sílu“ a na modré „v mysli vlast“.

Je až neuvěřitelné co všechno naši předchůdci dokázali ve svém volném čase. Během jednoho roku 1925 byl postaven spolkový dům, ve kterém se odehrálo mnoho divadel (i loutkových), pořádalo akademii, besídek, plesů, zábav, koncertů, orelských dnů s cvičením, každý rok dožínky, atd...

Orel se také u nás musel třikrát znovu obnovovat. Nejprve po I. světové válce, kdy všichni schopní muži válčili za císaře pána a po II. světové válce, ve které byl nacisty spolek Orla zakázán. Potřetí byl Orel obnoven po rudé totalitě.

V roce 1992 při oslavách výročí 700 let Obce Dolní Dobrouč, byla ve slavnostním průvodu početná skupina zástupců ve starých orelských krojích s prapory, což můžeme považovat za takový symbolický počátek obnovení Orla u nás.

V současné době máme necelou sedmdesátku členů z toho je více než polovina mladší 18 let. Naše činnost se zaměřuje hlavně na práci s dětmi. Snažíme se tak jako v minulosti pokračovat ve stejné náplni aktivit. Ve sportovní činnosti se orientujeme zejména na cvičení v tělocvičně ZŠ. Tělocvičnu navštěvují maminky s dětmi, další skupiny cvičí na nářadí a hrají míčové hry, malou kopanou, volejbal, vybíjenou, stolní tenis, florbal a to vše ve třech věkových skupinách. Florbal a futsal hrajeme v nové sportovní hale, kterou zbudovala obec. Nově se rozbíhá atletika – běžecký oddíl.

Naší největší akcí pro veřejnost je bez pochyby každoročně pořádaný „Běh dobroučským krajem“, kdy okolo 250 závodníků v 25 kategoriích, od nejmladších až po veterány, vždy první sobotu v červnu, spolu ve svých kategoriích zápolí. Hlavní okruh vede polní a lesní cestou, který má 7,65 km, pro ostatní méně. Start je vždy ze sportovního areálu u základní školy. V příštím roce 2012 se tento běh poběží také jako Mistrovství ČR veteránů. Nově budeme pořádat 10. září 2011 běh do vrchu na Strážný, určený pro kategorie dospělých a veteránů, tato trať bude mít délku asi 10 km. Kolektivní sport číslo jedna je v našem Orlu určitě florbal. Orel Dolní Dobrouč pořádá letos 2. ročník OAFL (Orlická amatérská florbalová liga), což je série několika florbalových turnajů, otevřená všem neregistrovaným hráčům florbalu, kteří si chtějí zahrát pro radost. Jsme rádi, že se tato akce těší vzrůstajícímu zájmu týmů z blízkého ale i vzdálenějšího okolí.

Mimo této sportovní činnosti se pravidelně účastníme průvodu o Božím Těle, pietního aktu – kladení věnců k památníku padlých, pořádáme cestopisné besedy atd.

Výstavou dostupných dokumentů a výtiskem brožury, od začátku až po současnost, si v září připomeneme 100leté výročí založení Jednoty Československého Orla v Dolní Dobrouči.

... a ze současnosti

Naši florbalisté

JAN MAŘÍK

Oslavy 100 let Orla v Čebíně

Poslední květnový víkend patřil oslavám výročí 100 let od založení Orla v Čebíně. Více jak půl roku jsme věnovali plánování a přípravě akce, abychom pro naše členy, přátele, kamarády, ale také ostatní občany Čebína i přespolní připravili co možná nejpestřejší a nejzajímavější program. Bohužel se v pátek odpoledne zatažily mraky a přšet přestalo až v sobotu večer a museli jsme vše přizpůsobit rozmarům počasí. Snažili jsme se ze všech sil, abychom Vás ani o část připraveného programu neochudili, a myslím, že se nám to podařilo. Oslavy se protáhly až do nedělního odpoledne a věřím, že si je návštěvníci užili alespoň tak dobře, jako my.

V pátek odpoledne sehrál v místní sokolovně náš Divadelní spolek Slovan premiéru představení s názvem „Sucho“ na motivy Pavla Němce „Doba ledová“. Celý víkend byla v orlovně připravena výstava fotografií z historie a současnosti naší jednoty. V sobotu odpoledne se na farním dvoře uskutečnilo orelské setkání a na návsi výstava historických motocyklů. S veselou cvičební sestavou vystoupily děti, které navštěvují cvičení maminek s dětmi, a slavnostní atmosféru doplnila cimbálová muzika Slzička. Večer se v rámci oslav konal v sokolovně v Drásově koncert skupiny Fleret. Vzhledem k aktuálnímu zdravotnímu stavu se jej nemohla zúčastnit paní Jarmila Šulá-

Přehlídka veteránů

ková, což pravděpodobně přispělo k malé návštěvnosti. O co méně se nás na koncertě sešlo, o to lepší však byla v sále atmosféra a muzikanti předvedli, že hrají srdcem. V neděli dopoledne se v místním kostele konala slavnostní mše svatá. Odpoledne již krásně svítilo sluníčko a na návsi se sjela spousta historických automobilů a motocyklů Veteran Car Clubu pod vedením pana Barchánka. Návštěvníci si je měli možnost zblízka prohlédnout, pohovořit s majiteli a v některých se dokonce svézt. Na farním dvoře se uskutečnila repríza divadelního představení „Sucho“, opět vystoupili naši nejmenší a k veselé náladě přispělo čebínské hudební lidové trio (Volf, Záluský, Kříž). Pro všechny přítomné bylo připraveno chutné

občerstvení a žízni snad také nikdo netrpěl. Rád bych poděkoval všem, kteří se na přípravách a celé akci podíleli. Velký dík patří panu Bohumilovi Barchánkovi a jeho Veteran Car Clubu a všem sponzorům, bez kterých bychom akci v takovém rozsahu nemohli připravit. Naši sponzoři: Obec Čebín, TycoElectronic Czech s.r.o., Bika, František Hort – Elektro, Pokros Čebín, Pavel Pokorný – opravy užitkových a nákladních automobilů, Printech s.r.o., Restaurace Čebínka, LB Cemix s.r.o., Steinhauser s.r.o., Mikrop Čebín a.s., Městys Drásov, potraviny u Vojanců, prodej vína pan Dvořák, CiRe – Pekárna u Rešů, Daňová a účetní kancelář Jakubcovi a Vapeko.

TOMÁŠ KRÍŽ, starosta jednoty

K oslavě přispěla i kapela Fleret

Divadelní spolek Slovan hra Sucho

OREL není jen o formo

...ale oso

vání těla...

Orel

bnosti celého člověka!

XXVI. Světové setkání mládeže v

„V Kristu zapusťte kořeny, na něm postavte základy, pevně se držte víry.“

Světové dny mládeže měly být silnou duchovní zkušeností a podle účastníků se tak i stalo. Madrid byl plný mladých lidí, zdravých a nabitých pozitivní energií. **Více než jeden milión mladých věřících se zúčastnil vigilie Světových dní mládeže v Madridu.** Průběh bohoslužby s papežem Benediktem XVI. narušilo počasí. Silný déšť a vítr donutily pořadatele zkrátit program, ale podle přímých účastníků nezničily mimořádný duchovní zážitek. Mezi několika tisíci účastníky z České republiky bylo i mnoho Orlů. Putovali různě – autobusy, na kolech, stopem. Někteří se s námi o své zážitky podělili.

„Já jsem sem odjížděla s pochroumaným srdcem a chtěla jsem ho uzdravit. Cítím, že je na tom líp. Ještě to chvilku asi bude trvat, ale ta síla tam je,“

Soňa z Letohradu

„Ty dojmy jsou úžasné a určitě by předčily i nejvyšší očekávání, tady bylo tolik různých lidí, tolik různých národností, a všichni jsme sem přišli za jedním účelem – oslavovat Pána Boha.“

Petr z Tišnova

Orlí po Madridu

S řadou Orlů jsme se nedávno potkali v Madridu při světovém setkání mládeže se Svatým otcem. Zvláštní uznání patří těm, kteří zvládli kus pouti na kole. Bylo to velkolepé. Mladých, kteří jdou za Kristem, opravdu není málo. A mnozí jsou dobří tahouni, kteří umějí přivádět ke Kristu kamarády,

protože si nechtějí poklad víry nechat sobecky pro sebe. Kdo zapustí kořeny do Krista, má odkud čerpat.

Když musíte někde dlouho čekat, nebýváte spokojení, ba prohlašujete: já tu snad zapustím kořeny. Máte pravdu, že nejsme stromy připoutané k jednomu místu. Zapustit kořeny do Krista, však

nepoutá k místu, ale k osobě. On je s námi kdekoliv. Připoutanost k člověku znáte všichni. Jako malí jsme byli připoutání k rodičům. Bez jejich péče jsme nebyli schopní života. Když jsme dospěli, zatoužili jsme po samostatnosti. Když jsme pak objevili přátelství, přijali jsme docela svobodně nová pouta. Ne každé přátelství

Madridu ve dnech 16.–21. 8. 2011

je na celý život. V celoživotní přátelství by se však mělo proměnit každé manželství. Přátelství s Bohem má svou vlastní rovinu. Je osobní, mimořádné, zbavuje samoty, dává jistotu, ale zároveň má nárok na výlučnost, na úplnost a na věčnost. Zničit ho nemůže dokonce ani smrt.

Jak se takové přátelství buduje? Především bereme vážně svůj křest. To bylo to naroubování na Krista. Od té doby do nás proudí Boží život. Jak se to přátelství rozvíjí? Papež Benedikt XVI. ve svém poselství k tomuto setkání říká: *Snažte se každý den jednat podle Kristova slova. Naslouchejte mu jako skuteč-*

nému příteli, se kterým můžete sdílet svou cestu životem. Spolu s ním najdete naději a odvahu postavit se nesnázím a problémům, dokonce překonáte zklamání a neúspěchy. Stále se vám nabízejí snadnější volby, ale vy sami víte, že jsou nakonec klamné a nemohou vám dát vyrovnanost a radost. Jen Boží slovo nám může ukázat pravou cestu a pouze víra, kterou jsme dostali, je světlem, které osvětluje naši cestu. Vděčně přijměte tento duchovní dar, který jste přijali od svých rodin; usilovně a zodpovědně se snažte odpovědět

na Boží volání a staňte se dospělými ve víře. Nevěřte těm, kdo vám tvrdí, že nepotřebujete ostatní k budování svého života! Najděte oporu ve víře svých blízkých, ve víře církve a děkujte Pánu, že jste ji dostali, že jste ji přijali za svou.

Co vy na to? Nezkusíme ve společenství našich orelských jednot žít společně jako Boží přátelé se všemi, kteří už od křtu patří Kristu? Povídejte si aspoň s těmi nejbližšími o tom, jak se snažíte žít podle víry a jednat tak, aby se to našemu společnému příteli Ježíši mohlo líbit.

Váš arcibiskup JAN

Cyklopouť do Španělska 5.–24. 8. 2011

Jedním z letošních 133 účastníků cyklopouti byl i Ing. Jaroslav Vítek z Orla jednoty Boskovice. Položili jsme mu několik otázek a vy můžete zajímavosti a postřehy z cest vidět jeho očima.

Jaká je historie cyklopoutí, kdo je organizuje a odkdy se konají?

Cyklopoutě se konají od roku 2004, organizace tohoto způsobu putování na známá poutní místa se ujala jednotka Uherský Brod. První cyklopoutě vedla do známého rakouského poutního místa Mariazell. Tehdy nikdo netušil, jaká bude odezva a další vývoj. Během dalších ročníků se našla více než stovka nadšenců, kteří v sobě kloubí smysl pro poznání hodnot cyklopouti (sportu a cíle) a navíc vytvoří partu napříč generacemi. V letošním roce jsem měl příležitost účastnit se již po šesté tohoto způsobu putování. Mezi ty předcházející patřilo putování do Mariazell (2004 a 2007), Czenstochowé (2008), putování napříč Českou republikou (2009) a do Budapešti (2010). V roce 2006 se konala ještě pouť do Kolína nad Rýnem, ale té jsem se neúčastnil.

Kam směřovali poutníci na kolech letos?

Letošní cyklopoutě se od těch předcházejících v mnohém lišila. Především tím, že do startu první etapy, španělského Burgosu jsme museli překonat vzdálenost mnoha set kilometrů. Dále tím, že se skládala ze dvou částí. Z vlastního putování po slavné poutní cestě Camino de Santiágo do světoznámého poutního místa Santiágo de Compostela a že jsme se poté přesunuli do Madridu, kde se konalo ve dnech 19.- 21. srpna

Světové setkání mládeže s Papežem Benediktem XVI.

Jak probíhala cesta ke startovnímu místu?

V sobotu 6. srpna po slavnostní mši svaté v klášteře Nanebevzetí Panny Marie, vyrazila z Uherského Brodu skupina tři autobusů s přívěsy, speciálně upravenými na přepravu kol. Návrat pak byl naplánován na 24. srpna. Letošního putování se zúčastnil zatím největší počet účastníků. Putovalo také 5 duchovních (3 faráři a dva jáhni).

Prvním zastavením bylo známé francouzské horské středisko Chamonix pod největší horou Evropy Mont Blanc. Zde se v roce 1924 konaly první zimní olympijské hry. Horské masivy Alp jsme si mohli prohlédnout z vrcholu Le Brevent ve výšce 2 525 metrů.

Dalším zastavením na naší cestě pak bylo poutní místo Lurdy. Po celodenní prohlídce tohoto známého poutního místa, které je proslavené tím, že se zde mladá dívka Bernardetta celkem 18x setkala s Pannou Marií, jsme ulehli ke spánku v tělocvičně v městě Tarbes. Další den jsme po krátké přestávce u vln atlantického oceánu dojeli do místa startu naší cyklopouti města Burgos.

Co přinesly jednotlivé etapy?

Ve středu 10. srpna se konal slavnostní start na náměstí před katedrálou. Měli

jme mimořádnou možnost si celou katedrálu prohlédnout. Většina z nás si pořídila tzv. Credencial del Peregrino, což je průkaz poutníka, do kterého se sbírají razítka, která pak prokazují skutečnost, že jsme postupně celou pouť absolvovali.

Do Santiága jsme absolvovali celkem 7 etap o různé délce a náročnosti terénu. Proměnlivé bylo rovněž počasí, denní teploty se vyšplhali mnohdy i na 35 stupňů, ráno se však pohybovali jen asi kolem 10 stupňů. Nejvyšším místem pouti bylo Cruz de Ferro, ve výšce 1504 m. Nejdelší etapa měřila 100 km. Na cestě jsme projížděli malebná městečka, všude se potkávali s množstvím poutníků ať již pěších nebo jako my na kolech a všichni si přáli španělsky, bueno camino (šťastnou cestu). Postupně jsme přenocovali na šesti místech cesty

Camino de Santiago – Prómisto, Sahagún, León, Astorga a Vega de Carcarce. Poslední sedmá etapa končila v Monte de Gozo asi 5 km od katedrály v Santiágu de Compostela. Každý den se v 12,00 hod. koná v katedrále mše za poutníky. Úplným závěrem pak byla návštěva Finisterre. Toto místo bylo ve středověku považováno za konec světa.

Co byste řekl závěrem?

Snad to, že putování není jednoduché nejen s ohledem na délku tras, ale i vzhledem k nocování ve spacích pytlích v tělocvičnách, pobyt v cizím prostředí, změny počasí na trase apod. Jsou situace, které vyžadují rychlé a správné rozhodování a překonávání nepohodlí. To vše vynahradí krásný pocit z vytvoření přátelského společenství lidí, kteří dosáhli společně určeného cíle.

Cyklopout' mě vždy něčím obohatí. Dostávám se do míst, o kterých nevím a kam bych se nikdy sám nevypravil. Vidím zajímavá města, historické památky i přírodní zajímavosti. Prověřím svoje fyzické možnosti, schopnost správně se orientovat v neznámém prostředí, reagovat na situaci, nezranit sebe ani další účastníky při jízdě. Být trpělivý a ohleduplný v případě menšího komfortu při ubytování a stravování. Přemoci pohodlnost a někdy i bolest.

Děkuji za rozhovor,
ptal se **VÍTĚZSLAV NOVÁČEK**.

Křídly Orla do Compostely

Na některých typech výletů nikdy nevíte, co vás potká. Je potřeba se tedy patřičně naladit a být připraven být překvapen. A o zážitky opravdu nebyla nouze, alespoň tedy na naší letošní cyklopouti s Orlm s význačným cílem v Compostele. Už pátého srpna odpoledne se to v okolí tělocvičny v Uherském Brodě hemžilo cyklisty a mnoha přátelskými pozdravy letitých přátel z dřívějších Orelských cyklopoutí. A kam, že toto hejno, čítající 130 cyklistů, mířilo? Nejprve na

pouť do Compostely, a pak do Madridu na Setkání mládeže se Svatým Otcem.

Přestože je Orel sportovní organizace, nasedli jsme pohodlně po sobotní slavnostní mši do autobusů a vyrazili do Španělska. A protože je Orel také křesťanská organizace, měli jsme možnost se nechat unést atmosférou Lurd, další den si prohlédli noční Burgos, odkud jsme pak ráno po požehnaní místního biskupa vyrazili na kolech na 510 km dlouhou cyklopouť do Santiagu de Compostely.

Naše nohy poprvé protočily pedály a kola ujela první kilometry na nejslavnější Svatojakubské cestě. Traduje se totiž, že ostatky umístěné v Compostele patří přímo apoštolu Jakobovi. Navíc je to jedno ze tří nejslavnějších poutních míst v Evropě a popularita poutí do Compostely i v dnešním od Boha často vzdáleném světě, velmi roste. Šlapali jsme tedy do pedálů, abychom do večera zvládli první z našich sedmi etap.

A co nás potkalo na prvním noclehu ve vesnici Frómista? Odpočinek, kamarádi a mnoho příjemného. Někteří mladí a odvážnější se uložili dokonce venku na trávě ve městě. Místní vtipálci je začali zavlažovat z oken svých domovů vodními rozprašovači a po té, co se rozsvítilo místní pouliční osvětlení, pochopili, že neusnou. Rizikem bylo i brzké ranní automatické zavlažování trávníků. Zážitek a dobrodružství jsou dobrá věc, nicméně ráno si ti co spali uvnitř v budově libovali, jak klidnou, až nudnou měli noc.

Druhá etapa probíhala opět svižně. Španělské rovinky a zkušenosti minulého dne dodaly sebedůvěry všem zúčastněným. Pochopili jsme, proč je dobré cestovat spíše ráno a co je to Španělská siesta – ve čtyřicetistupňovém vedru od dvou do čtyř „nepremávají“ ani místní obchody. Třetí etapa nás dovedla do Leónu – překrásného historického města. Prohlídka města a katedrály byla prostě úchvatná. A zábava na večer? Hrály se s kamarády karty. Po čtvrté etapě nás v městě Astorga čekala, jako po každé etapě, výborná porce cyklistické večeře, t.j. chuťově i množstevně jako v nebi. Nemohli jsme si vynachválit našeho kuchaře Gustu, který svou přezdívku nezapřel a takovou sekanou snad nikdo z nás ještě nejedl.

Pátý den jsme v síle včerejšího večerního pokrmu vyrazili do první kopcovité etapy. K našemu milému překvapení jsme si nestěžovali na námahu, ale chválili jsme krásu krajiny. Mnoho lidí říkalo, že rovina byla super na cyklistiku, ale ty hory a výhledy byly překrásné. A takové sjezdy jako tam, to většina z nás ještě nezažila. Šestý den jsem si, oproti doporučení organizátorů, dovolil nejít ve skupince, ale jen ve dvou. Tak se to ve skutečnosti doporučuje na pouti do Compostely – buď v malé skupině, nebo sám. Duchovní zážitek byl opravdu jiný. Ale ten nejhlubší nás teprve čekal.

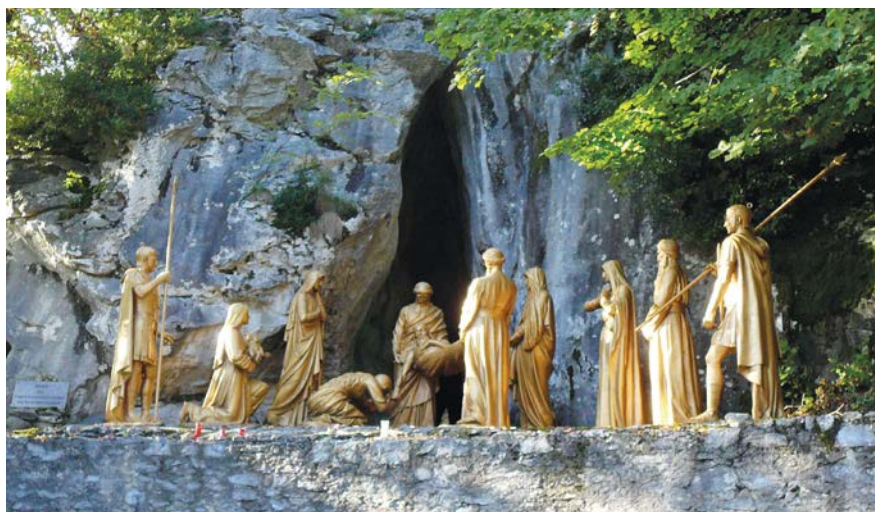
Chtěl jsem být na celém programu Světových dnů mládeže v Madridu, proto jsem následující den spěchal do Compostely. Chtěl jsem si ji ten den prohlédnout a ještě večer odjet nočním spojem směr Madrid. Ráno jsem tedy nechtěl nic podcenit, tak jsem na očekávaných 100 km vyrazil velmi brzy – za hluboké tmy a mlhy a úplně sám. Stěží se dala popsat atmosféra, kterou narušovaly pouze „čelová“ světýlka pěších poutníků, kteří rádi vyrážejí brzy, aby v době poledních veder už mohli odpočívat. Do této klidné tiché a do tmy ponořené atmosféry se vyřítilo moje kolo. Následovalo první zaváhání na křižovatce o budoucím směru mé cesty, pak temná stoupající cesta lesy, na jejímž konci následovalo světlo a krásné panorama vycházejícího slunce. Všude kolem byla krajina skryta v mracích, nad níž vystupovaly pouze vrcholky nejvyšších kopců. Po mnoha dech beroucích pohledech byl čas vydat se dál. Pak již následovala jen samota s Bohem,

zastávky v kostelech na krátkou modlitbu a putování, které má cíl.

Po sedmi hodinách jízdy za velkého vedra se konečně objevilo město Santiago. Šel jsem ihned do katedrály, kde jsem mohl, ke svému údivu, prožít mši s místním biskupem. Pak jsem prohlédl celé místo a pomodlil se v blízkosti hrobu svatého Jakuba. V duchu jsem se tak připojil k odhadovaným 150 tisícům poutníků, kteří letos doputují pěšky nebo na kole do Compostely. K večeru jsem s hlubokými zážitky spěchal na autobus do Madridu. Ostatní měli v plánu prohlédnout si Compostelu až další den, a pak ještě cestovat na „konec světa“, tedy nejzápadnější bod Evropy.

A jaké bylo Setkání mládeže se Svatým Otcem v Madridu? Češi měli tradičně perfektně zorganizovaný program. Mnoha lidem se líbily perfektně zpracované katecheze našich biskupů. Krásná byla i páteční křížová cesta se Svatým Otcem. Vrcholem však bylo až setkání na letišti „čtyř větrů“ Cuatro Vientos se Svatým Otcem.

Na světových dnech je vždycky špetka zmatku a organizačně se alespoň jedna věc v tom počtu lidí nevládně. A ani jsme nečekali, že Španělé budou mistry v organizování. Já se naštěstí vyhnul problémům s registrací a ubytováním. Místo toho jsem se příjemně naladil na jakékoliv překvapení. Následovala příjemná setkání, ať již při spaní ve spacáku, stravování se po Madridských restauracích, nebo domluvených srazech ve městě. Jak známo, svět je pro křesťana malý a na přátele často naráží všude. A Madrid byl pěkný. Možná horký, ale pěkný.

A co letiště Cuatro Vientos? Platí-li poučka, že na křížovou cestu se Svatým Otcem dvě a půl hodiny dopředu, tak na dobré místo na hlavní vigílii na Cuatro Vientos, tak alespoň šest hodin, a to ještě musíte mít vstupenku do odpovídajícího sektoru. Při šesti hodinách předem jsem se tak-tak prodíral našim sektorem, kde již téměř nebylo k hnutí. S drobnými problémy jsem našel jedno místo pro svou karimatku. Odpolední vedro jsem přežil konverzací s francouzským knězem a večerní hodiny zase se dvěma českama. Duchovně i psychicky tedy v pohodě, ale tělo si také žádá své. Trochu nevěřičně jsme kroutili nad vzdáleností záchodů, které se z našeho pohledu zdály být umístěné až na obzoru. Pitná voda v tomto vedru byla k dosažení v podobné vzdálenosti někde, kam až oko nedohlédlo. Jediní hasiči projížděli kolem a kropili lidi za velkého jáso- tu ochlazených. Španělsko je jediné mís-

to, o kterém vím, že vám za polití vodou poděkují. Povznesení nad událostmi jsme se dočkali konečně vigílie se Svatým Otcem. Výbornou atmosféru setkání, jehož heslo neslo slova "Pevně stát ve víře", přerušil v půli silný vítr následovaný blyskanicí. Pak spadlo pár kapek a v zápětí lijavec. Chvillemi byl vítr tak silný, že přerušil i projev Svatého Otce. Já pro jistotu půjčil svou nepromokavou bundu holkám a chvíli "machroval" na dešti, než i mě zahnal vítr a hustý déšť pod plachtu jednoho ze zúčastněných. Takhle mohlo přšet celou noc. Jak bychom za deště spali na letištní louce? O roztažení spacáku by se vůbec nedalo uvažovat, neměl-li být za pár vteřin úplně mokrý. Ale tak, jak vítr přišel, tak také odešel. Rázem bylo na pár vteřin ticho. Pak do prochládlé atmosféry zavál teplý španělský vítr. Lidi vyskočili a začali skandovat jednu z oblíbených vět na Svatého Otce, jako by se bylo nic nestalo.

"Pevně stát ve víře" – jako by ten déšť chtěl prověřit naše vlastní slova a my ukázali, že náš duch, tedy alespoň lidí kolem mě, zůstal touto zkouškou nezlomen.

Nedělní mše se Svatým Otcem byla krásná – jakýsi vrchol programu. Pak jsme se odebrali přes město do svých autobusů, plni nevšedních zážitků a dojmů. Někdo zažil více Španělských zmatků, já však měl možnost se povznést nad mnoho z nich a zažít věci, na které mnoho let nezapomenu.

Tolik tedy krásný výlet s Orlem do Compostely a Madridu. A na co se těšit příští rok? Organizátoři zvou – jeďte opět (nebo konečně ;-)) s námi. Že by Český ráj a Adršpachy? Se startem v Praze a cílem ve Žďáře na Celostátním setkání mládeže? Pro mladé i staré. Sledujte www.cyklopoute.cz a přihlašte se. Nevšení zážitky a skvělá parta zajištěna. V každém případě, díky Bohu za letošní cyklopoutě a očekáváme, čeho nám dopřeje příští rok. JAN PEČIVA

STOPEM po Evropě do Španělska

Startovní čára

Ve středu 3. srpna 2011 se naše dvojčlená výprava vydala na cestu do Španělska stopem. Naším cílem bylo setkání mládeže v Madridu s českým předprogramem v Tarragoně. Předpřípravy nebyly velké, ale byly vydatné. Jídla jsme vzali, co jsme unesli a taky trochu oblečení. Obrázky Panny Marie a svatých pro ochotné řidiče, ale hlavně požehnání na cestu od dobrých lidí. Na cestování jsme se chtěli připravit také duchovně, a protože jsme měli naspěch, řekli jsme si, že se co nejdříve pomodlíme za celou cestu. Naše první cesta stopem vedla k Olomouci. Zastavili nám manželé, kteří se právě modlili růženec a ptali se nás, jestli nám to nebude vadit, že to dříve nějak nestihli. Společné modlení nás mile potěšilo. Dalším dobrodincem byl pan Konečný z Prahy, který velmi vychvaloval ve Strážnici známé řeznictví Šťastných. Vzal nás do Prahy a rád si s námi popovídal o starých časech a valašském penicilinu.

Deutschland

Před Prahou jsme si po delší době domluvili odvoz do Německa. S mladými Albánci

j jsme se špatně domluvili a místo na západ na Rozvadov, jsme jeli na sever na Berlín. Nakonec nás ani 350 km objížďka nevyvedla z míry. Ani našeho řidiče s přítelkyní. Bez problému nás zavezli o 100 km dál, protože nebylo místo, kde bychom na dálnici mohli vysednout. Vysadili nás až na benzínce, rozloučili jsme se a darovali jim obrázek. Na místě jsme museli v dešti přespát.

Ráno „polovyspaní a polomoví“ jsme vyrazili na Chemnitz a marně doufali, že přestane přšet. Cestou nás vzalo mnoho ochotných a skvělých lidí. I maminka s dítětem, které se na nás neustále usmívalo. Naše nálada se ihned vylepšila. V Chemnitz jsme potkali prvního kolegu stopaře a vyměnili si s ním pár názorů na stopování v Německu. Potom jsme stopli starší manželský pár s karavánem. Paní byla tak hodná, že nám ještě domluvila další odvoz s Francouzi a ti se ptali Španěla, takže kolem nás znělo několik řečí, jedna přes druhou.

K německo-francouzským hranicím jsme přijeli s pánem, který nás v noci vezl rychlostí 220 km/h. Téměř před každou naší cestou jsme se pomodlili a celou cestu odevzdali

Bohu. Měli jsme štěstí a potkávali jen dobré a zajímavé lidi, kteří se nám snažili pomoci jakýmkoliv způsobem. U Mulhouse na německo-francouzských hranicích jsme potkali snad prvního Čecha Martina. Ochotně nás naložil a vezl přes celou Francii až do španělského Bilbao. Společně jsme se podívali k moři u Béziers a taky k Atlantiku.

Espana a cíl v Tarragoně

V Bilbao byl asi druhý nejtěžší úsek na stopování. Martin nás vysadil před městem na benzínce a my se museli dostat za město. Projeli jsme se metrolakem a poznali kousek města. Také jsme absolvovali delší úsek pěšky a pořád jsme byli daleko od místa, kde by bylo nejlepší stopovat. Zastavil nám mladý pár z Kolumbie, který jel původně 3 km do vesnice jiným směrem a nakonec nás vzal 100 km našim směrem. Vždycky, když jsme se pomodlili a poprosili za dobrou cestu, tak nás v nejbližší době někdo vzal a to se nám také stalo cestou na Logroño. Sotva jsme vystoupili, tak nás hned první auto vzalo dál. Seznámili jsme se se starším španělským párem Ennesem a Adorou. Uměli pouze španělsky a tak jsme začali zkoušet naši

španělštinu, se znalostí asi deseti slovíček. Během cesty jsme se dobře bavili a rádi na ně vzpomínáme. Rozloučili jsme se a s dobrou náladou jsme pokračovali dál.

To jsme ještě nevěděli, že nás čeká téměř nejnáročnější úsek celého stopování. V ten den jsme ušli po městě, kamenitých a křovinatých horách, kolem dvaceti kilometrů. Potřebovali jsme se dostat podél dálnice na benzínku. Alespoň jsme viděli španělskou přírodu, vinice, ale především krásný výhled z vrcholků hor. Další úsek do Zarragozy nás vzal Daniel, který se o nás začal sám zajímat. Nabídnul nám různé druhy jídla, které prodává jeho firma z New Yorku. Ze Zarragozy jsme jeli do Leidy a u obou měst jsme museli přespát. Spaní před Kejdou - to byl trochu adrenalin. Spali jsme ve vinici, která byla celá oplocená a možná i hlídaná. Večer jsme se pomodlili a doufali, že vše dobře dopadne a odpočineme si. V pět hodin ráno nás vzbudil nějaký stroj v dálce na vinici a tak jsme mohli rychle uprchnout přes plot se všemi věcmi zase zpátky. Od Lleidy nás vzali dvě starší farnice až 15km před první cíl cesty Tarragonu. Tady jsme potkali dvě stopařky z Polska Marianu a Terezu, volontérky na setkání mládeže. Dva dny se nemohly dostat stopem z Barcelony. Nakonec jsme se všichni rozhodli jet autobusem do centra Tarragony. V Tarragoně jsme se později setkali s Čechy, vykoupali se v teplém moři, účastnili se programu a poznali památky města.

Madrid

Po předprogramu se všechny autobusy vydaly na cestu do Madridu na hlavní meziná-

rodní program. Nesmíme zapomenout na pána z Bilbao, který nás vzal kousek cesty na Madrid, domluvil nám další odvoz a ještě nám dal 50 euro. Jsme mu moc vděční za ochotu a pomoc. Kouzlo ve stopování do Madridu bylo, že jakmile autobusy po 600 km cesty z Tarragony dojezdili do Madridu, my už jsme v Madridu dávno poletovali. Na setkání bylo mnoho národů a přestože metro v Madridu je rozsáhlé, mnohdy jsme se do něj nevešli. Mezinárodní program byl jak ve městě, křížová cesta se svatým otcem, tak na letišti závěrečná vigilie a program.

Lurdy a cesta Francií

Na zpáteční cestě jsme se zastavili v Lurdech. Děkujeme nejen Pánu Bohu za neočekávanou pomoc, ale také českému autobusu z Nového Jičína, že nás přivezl až před Irun. Další den večer nám zastavil Arab s kamionem, který jel do Toulouse. Pozval nás dokonce na kávu, koupil nám něco k pití a k jídlu. V Toulouse nás vysadil a řekl nám, ať počkáme dvě hodiny a až vyloží náklad, že se pro nás zastaví a zaveze nás 500 km do Lyonu, což se bohužel neuskutečnilo. Ve dvě hodiny v noci jsme tedy museli stopovat dál. Cesta se povedla a tak ještě v noci jsme přijeli před Carcassone. Na druhý den nás vzal pán, pocházející s Anglie, svým anglickým autem. Auto s volantem na pravé straně a bez klimatizace nás vezlo ve 40 stupňovém horku, s tím, že v autě bylo o deset víc. Ale nakonec jsme dojezdili. Před Lyonem na benzínce jsme potkali dalších pět stopařů, kteří jeli směr Paříž. Ska-marádili jsme se s Christophem z Vídně, ale

nebyla šance někoho stopnout. Nakonec nás vzali dva Poláci po sobě. Martin, polský farník s kamionem nás vzal k Saarbrücken. On pomohl nám a my jemu. Měl popálenou nohu a my jsme mu ji pomohli ošetřit. Mathias z Francie byl skaut, který nás svezl o 100 km dál a dozvěděli jsme se, že díky skautu zná naše Otrokovice a také tam jezdí. Další Polák nás odvezl svým kamionem o 350 km blíže domovu.

Česko a co dál?

Ve čtyři hodiny ráno jsme dorazili do Nurnberku a ihned uviděli kamion s českou značkou. To jsme nečekali. Rychle jsme se zeptali zda nás pán vezme. Byl to snad zá-zrak. Hned první kamion nás vzal do Česka a rovnou až do Brna. Řidič Jarek nás vzal cca 500 km. Z Brna nás vzal pár, který cestoval na Slovensko. Šťastně jsme dorazili domů a těšili se konečně na odpočinek. Rádi bychom poděkovali všem za přímluvy a modlitby a hlavně Pánu Bohu, který se o nás po celou dobu cesty dobře staral. Jako dobrý pastýř.

Cesta se nám vydařila, trvala 23 dní s po-bytem v Tarragoně a Madridu. Ujeli jsme 7056 km.

Za dva roky v červenci 2013 se koná další světové setkání mládeže v Rio de Janeiru. Chtěli bychom se také těchto světových dnů mládeže účastnit. Ještě není jisté, jak se tam dostaneme, ale pravděpodobně také stopem a budeme opět rádi za každou pomoc.

ELIŠKA HORÁKOVÁ, 21 let, Strážnice,
PAVEL MASLÁK, 22 let, Nový Jičín

Ladislav Kotík: „Chtěl bych především poděkovat všem za spolupráci“

Po deseti letech odstoupil z funkce generálního sekretáře Orla, kterému vybudoval dobré jméno v rámci mezinárodní organizace FICEP. Ano, **mluvíme o Ladislavu Kotíkovi ze Žďáru nad Sázavou**, který letos oslavil své 34. narozeniny. V následujícím rozhovoru se dozvíte jeho důvody odstoupení z funkce i jeho názory na činnost Orla.

Jak dlouho jste orelm?

Členem Orla jsem od založení jednoty ve Žďáře nad Sázavou v roce 1992, tedy od svých 15 let.

Když se řekne Orel, většina lidí si ho spojí se sportem. Považujete se za sportovce?

Za nějakého velkého sportovce se nepovažuji, i když čím dál tím více cítím, že pohyb je potřeba a mám pocit, že ho mám paradoxně čím dál tím méně. Rád se věnuji hlavně individuálním sportům v přírodě jako je běh, cyklistika či inline bruslení.

Působil jste nejdříve v jednotě, nebo jste začal působit přímo na ústředí?

Prošel jsem si funkce v jednotě, kde jsem byl sekretářem, v župě Metodějově jsem byl členem předsednictva, poté na ústředí místostarostou. Od roku 2001 jsem byl generálním sekretářem Orla.

Proč jste se stal generálním sekretářem Orla?

Nebylo to ani tak moje přání, spíše řešení situace, která v roce 2001 nastala. Byl jsem tehdy místostarostou Orla a po odstoupení bratra Mulíčka z funkce generálního sekretáře bylo navrženo řešení,

abych ho nahradil já. A já, možná v mladické nerozváženosti, jsem na to kývl.

Co Vám práce v Orlu na postu g. sekretáře přinesla a co Vám vzala?

Funkce mi přinesla určitě spoustu věcí: získal jsem zkušenosti z mnoha oblastí sportovního managementu, měl jsem možnost pořádat velké akce v rámci Orla i FICEPu, poznal jsem desítky skvělých a obětavých lidí a zažil spoustu báječných chvil. Na druhou stranu mi tato funkce vzala především dost času a v poslední době také iluzí. Cítil jsem velké zklamání ve chvílích, kdy lidé, kteří roky byli ve vedení Orla a byli u všech rozhodnutí, najednou začali být kritičtí a začali tvořit jakousi opozici. Ale i to je možná zkušenost, která se pro život hodí.

Co si myslíte, že jste Orlu naopak přinesl Vy?

Myslím, že to je věc, kterou musí zhodnotit jiní. Nicméně když se podíváte na těch uplynulých deset let, tak jsem přesvědčen, že se nemáme za co stydět. Byla to doba velkého budování, finanční a organizační stabilizace Orla. Stali jsme se solidními a spolehlivými partnery v rámci České republiky a v zahraničí a to není vůbec málo.

To zajisté není. Proč tedy odstupujete z funkce GS?

Svůj záměr skončit ve funkci jsem jasně deklaroval už před sjezdem a jsem zvyklý svá slova dodržovat. Myslím, že po 10 letech potřebuji změnu já i post generálního sekretáře Orla. Nové vedení Orla má jistě právo si vybrat vhodného generálního sekretáře, který bude naplňovat jeho vizi vývoje Orla. Zaznamenal jsem navíc v posledním roce velkou ztrátu vzájemné důvěry, která

kdysi v Orlu panovala a nejsem si jistý, zda bych za takových podmínek chtěl pracovat.

Čemu se budete věnovat po odstoupení ze své funkce?

V listopadu loňského roku jsem byl zvolen místostarostou městské části Brno-Černovice. Rád bych se proto více věnoval této práci, která mě baví a kde jsou vidět konkrétní výsledky. Kromě toho se budu věnovat dokončení studií a dalším projektům, na které mám nabídky.

Budete se i nadále podílet na činnosti v Orlu?

Určitě. Byl jsem zvolen místostarostou a rád bych z této funkce pomohl v konkrétních oblastech FICEPu a vztahu vůči Sazce.

Dlouhou dobu působíte i jako prezident Rady mládeže organizace FICEP.

Je podle vás spolupráce s ostatními členskými státy důležitá?

Myslím, že naše aktivity v rámci FICEPu jsou nesmírně důležité. My jsme jinak velice malá organizace a to, že máme možnost kontaktů se silnými partnery v zahraničí, je pro nás velká šance a dělá nás o něco většími. Byla by obrovská chyba tuto šanci a výhodu ztratit.

Co si myslíte o výsledcích sjezdu? Povedou ke znovusjednocení orelstva?

Jak jsem řekl i na sjezdu: nemyslím si, že by Orel byl nějak rozdělen. Rozděleno je několik desítek lidí v jeho vedení. Myslím si, že je dobře, že se nezvolilo na sjezdu nějaké kompromisní řešení, které by nic nevyřešilo, a že došlo k jasnému střetu. To si myslím, že je naprosto v pořádku. Na druhou stranu mám velké obavy z toho,

že to nebyl střet vizí a idejí, ale střet spíše politický. Nezaznamenal jsem od svého protikandidáta a nově zvoleného starosty žádnou jasnou vizi, kam chce Orla vést. Pevně ale věřím, že ji má. Já jsem určitě připraven v rozumných věcech pomáhat.

Na jakých základech by podle Vás měl Orel stát?

Stále si myslím, že to jsou základy, které jsem prezentoval v rámci svého volebního programu: tedy křesťanství, sport a spolkový život. To jsou jednoduché základy, na kterých je možné stavět.

Chtěl byste něco vzkázat orlům?

Chtěl bych především poděkovat všem za spolupráci. Deset let je obrovsky dlouhá

doba, je to polovina novodobé historie Orla. I když jsem byl zvláště v posledním roce zklamán chováním mnoha lidí, kteří najednou měnili své názory, tak vím, že v Orlu je stále obrovská spousta lidí, kterých si vážím a kteří mi budou chybět. Přeji nám všem, aby nám práce v Orlu přinášela především radost, kterou si nebudeme zbytečně kazit.

Ptala se SIMONA SVÁČKOVÁ

VÝPIS Z USNESENÍ Z 2. ZASEDÁNÍ Výkonného předsednictva Orla dne 22. července 2011

- VP jmenuje členy florbalové ligové komise ve složení: Petr Macek, Jaroslav Vítek, Marta Konkolská, Petr Ručka, Petr Galasovský, Josef Hampl.
- VP ukládá Mgr. Petru Gabrielovi, florbalové komisi spolu s EHR provést revizi rozpočtu na OFL za kalendářní rok 2011 a předložit rozpočtové opatření.
- VP schvaluje, aby doklady, které podle Stanov par. 16 odst. 2 musí podepisovat kteříkoliv 2 z uvedených orgánů společně, musely v tomto smyslu podepisovat 2 různé osoby.
- VP ukládá Ekonomicko hospodářské radě připravit změnu rozpočtu 2011 do zářijového jednání VP.
- VP osloví Mons. JUDr. Ing. Jana Vokála, JU.D. s žádostí o celebrování mše sv. na Orelské pouti na Sv. Hostýnu v roce 2012.
- VP ustanovuje komisi pro změnu stanov Orla o. s., jmenuje předsedu komise Ing. Václava Lednického a členy komise Mgr. Jana Valouška a JUDr. Marii Cackovou.
- VP schvaluje vyčlenění částky ve výši 50.000,- Kč z dotace MŠMT dle Rozhodnutí č.505011-4-003 pro jednotu Telnice na projekt Sportovních center mládeže.
- VP schvaluje přerozdělení částky 449.350,- Kč dle schválené metodiky všem župám
- VP pověřuje Ing. Mackovou uzavřením pracovní smlouvy s Ing. Marií Jurečkovou PhD na dobu určitou od 22. 7. 2011 do 31. 12. 2011 na 40 hod týdně.
- VP vyhláší podávání žádostí žup o státní dotace pro rok 2012 dle podmínek Státní podpory sportu pro rok 2012 a Směrnice o přerozdělení finančních prostředků s konečným termínem podání 10. 9. 2011.
- VP souhlasí se záměrem Orla jednoty Vizovice prodat pozemek p.č. 1416/1 o výměře 493m² v katastrálním území ve vlastnictví Orla jednoty Vizovice Městu Vizovice IČ 00284653.

VÝPIS Z USNESENÍ Z 3. ZASEDÁNÍ Výkonného předsednictva Orla dne 20. srpna 2011

- VP doporučuje ústřední radě ke schválení předložený Soutěžní řád Orla a ukládá ústřednímu sekretariátu rozeslat Soutěžní řád Orla do všech žup k připomínkování.
- VP schvaluje, aby zasedání Kulturní rady v říjnu 2011 bylo rozšířeno o garanty kulturních akcí Orla.
- VP schvaluje rozpočtové opatření č. 1.
- VP schvaluje čerpání dotace z programu III. všeobecná sportovní činnost TV reprezentace v zahraničí pro rok 2011 na sportovní akci pořádanou slovenským Orlom nebo fotbalovou akci s DJK.
- VP souhlasí s podáním žádosti župy Urbanovy na investiční dotaci na MŠMT za podmínky vyjasnění majetkoprávních vztahů.
- VP souhlasí s převodem pozemků p.č. 267/1 o výměře 366 m² a p.č. 267/3 o výměře 384 m² do vlastnictví Orla jednoty Kněžice za podmínky úhrady nákladů spojených s převodem.
- VP souhlasí s prodejem pozemků p.č. 267/1 o výměře 366 m² a p.č. 267/3 o výměře 384 m² ve vlastnictví Orla jednoty Kněžice.
- VP pověřuje starostu Orla jednáním o odkoupení budovy v Hlinsku a žádá předložit výsledek jednání na příštím zasedání VP.
- VP pověřuje Miluši Mackovou jednáním o ukončení Dohody o poskytování právních služeb s advokátem JUDr. Miloslavem Vlčkem.
- VP bere na vědomí ukončení pracovního poměru Václava Šmol-dase k 31. 10. 2011.
- VP schvaluje uzavření pracovního poměru s Janou Chlupovou na dobu určitou do 31. 12. 2011 v rozsahu 40 hodin týdně s odměnou dle zápisu.
- VP schvaluje uzavření pracovního poměru s Vítězslavem Nováčkem na dobu určitou do 31. 12. 2011 v rozsahu 20 hodin týdně s odměnou dle zápisu.
- VP schvaluje účast Orla o.s. na hrách Ficep 12.–15. 7. 2012 v Duisburgu ve sportech – stolní tenis muži, ženy a volejbal muži, junioři.
- VP schvaluje účast L. Kotíka na zasedání sportovní komise FICEP v Duisburgu 16.–18. září 2011.

Obětem komunismu

Nezapomínat nebo připomínat? Je nutné obojí!

Mnoho našich sester a bratrů bylo přiřazeno do třídě nepřátelského tábora se všemi důsledky absolutní moci. Nestačí jen obracet zažloutlé listy soudních spisů, vypovídajících o smyšlených, neskutečných událostech, pročítat cenzurované listy nevyslovených útrap, bolestí, trýzně a zoufalství. Je naší povinností předávat svědectví o tom, že všechno co zde bylo, ač bestiálně kruté, bylo opravdové a neskutečně přítomné. K vydanému svědectví přistupujeme s nezměrnou úctou, pokorou a vděčností. Stálou připomínkou chceme přispět k plnému odhalení lží minulosti a bránit čisté světlo budoucnosti.

U příležitosti Pietního aktu dne 27. 6. 2011 u památníku Obětem komunismu v Praze – Ing. Miluše Macková

Víkendový pobyt v Krkonoších

4. – 6. 11. 2011 [pá-ne] pro rodiny s dětmi

možnost prodloužení pobytu do pondělí

PENZION

Kde: Penzion **Marianum** v Janských Lázních

Cena: za dvoudenní pobyt s plnou penzí

- Dospělí 690 Kč ■**
- Student 570 Kč ■**
- Dítě 4-15 let 450 Kč ■**

Dítě do 3 let bez nároků na lůžko či stravu ZDARMA ■

V programu nebude chybět: výlet na Černou horu, lanové aktivity, tvořivá dílna, zumba aj.

Přihlášky a bližší informace na tel.: +420 737 215 334; email: kacbag@seznam.cz

www.marianum.cz

Z činnosti žup a jednot

Florbalové dovednosti v Semilech

28. 5. 2011 1. soutěž dlouhodobé soutěže Orla župy sv. Zdislavy v atletice 2011 a soutěž ve florbalových dovednostech. V sobotu proběhlo první kolo atletických závodů a to za účasti dvou orelských jednot-Jednota Semily a Turnov. Mimoorelsťtí účastníci nedorazili, protože zároveň probíhaly v Semilech ještě tři další akce a to hasičů, města a turistů. Přesto panovala dobrá atmosféra a většina závodila ve všech disciplínách, což byl běh na 60m, skok daleký, běh na 200 m, vrh koulí, hod kriketovým míčkem i diskem a běh dvojic, který byl připraven hlavně pro zdravotně postižené občany a maminky s kočárkem, protože tam nebyli, využili jsme kárku a hodně se u toho nasmáli. Nejvíce účastníků bylo v kategorii mužů a další obsazené kategorie byly ženy, starší žáci a mladší žákyně. Po atletice proběhly ještě florbalové dovednosti, kde nejlépe uspěl David Tichý s počtem 771 bodů a tím si zajistil postup do ústředního kola. Z dívek si postup vybojovala Bohdanka Tichá s 302 body. Bez možnosti postupu soutěžili i dospělí.

BOHDANA TICHÁ
starostka jednoty v Semilech

Jarní slavnost na Borovince

Úkol, který náleží telnickým Orlům vždy na konci května, zní jasně. Uspořádat jarní slavnost na Borovince. Touto akcí zahajují nejen letní sezonu, ale také vytváří pohodové odpoledne pro všechny návštěvníky všech věkových kategorií, kteří se rozhodnou navštívit toto příjemné rekreační středisko uprostřed krásné přírody Českomoravské vrchoviny.

Letošní rok nebyl výjimkou. A bohužel jí nebylo ani počasí, které připravilo téměř stejný scénář jako loni. Tmavá mračna, ze kterých každou chvíli zkrápěl déšť, teplota, za kterou by se nemusely stydět podzimní měsíce, a sluníčko, které si tou dobou vza-

lo dovolenou a odjelo na víkend na Hawai. Z meteorologického hlediska scházely oprávněně jen silný vítr.

Jelikož se ale jedná o „slavnost“, nemůže hrát počasí hlavní roli. A proto jsme přistoupili stejně jako v loňském roce k „mokrě“ variantě. V praxi to znamenalo pouze to, že se akce odehrála na menším prostoru, než jaký by nám dovolilo příznivější počasí. I tak mezi hosty z Telnice i blízkého okolí zavládla příjemná atmosféra. Tu obohatilo nejen sálavé teplo z krby, dobrý oběd, či nějaký ten přípitek. Ale hlavně cimbálová muzika Vonica, která hrála k poslechu i ke zpěvu, nebo taneční soubory z Bystřice, které rozproudily pohyb v útrokách sálu. Mladší ročníky se oddávaly soupeření v disciplínách a hrách, které pro ně pořadatelé připravili. Na jednotlivých stanovištích sbíraly nejen sladké odměny, ale především bodíky, které těm nejlepším pomohly ke stupňům vítězů a patřičným odměnám. V závěru odpoledne proběhlo ještě losování tomboly, kde mohli i ostatní bez pohybu zúročit svoje štěstí a odnést si domů některou z připravených cen.

Bylo již k večeru, kdy se zavřely dveře za posledním návštěvníkem jarní slavnosti a organizátoři si tak mohli vydechnout a spokojeně se usmát na zamračenou oblohu, protože i přes nepřízeň počasí zavládla na Borovince příjemná a přátelská atmosféra. Tímto bychom chtěli poděkovat všem, kteří

se s námi spolupodíleli na vytvoření příjemného dne a těšíme se opět v příštím roce, snad s lepším počasím. Akce proběhla za finanční podpory obce Telnice.

Pořadatelé

Orelské putování

Poslední májové nedělní odpoledne uspořádala bohunická orelská jednota putování do poutního kostela v Tuřanech u Brna. Celkem 19 poutníků všech věkových kategorií, od 13 do 80 roků, volilo náročnější variantu a prošlo jedenáctikilometrový úsek mezi bohunickou orlovnou a kostelem Nanebevzetí Panny Marie pěšky. Dalších více než 10 účastníků čekalo v Tuřanech. Navázali jsme tak na časy již téměř historické, kdy poutní putování v průvodu se sochou P. Marie a také s korouhvemi i orelským praporem, bývaly běžné. To byl ale pěší úsek kratší, protože se využívaly k cestě běžné komunikace. Poslední pouť byla v roce 1969 a vedl ji br. Karel Procházka, obětavý funkcionář Lidové strany a Orla. Naše trasa vedla po polních cestách, cyklostezkách a málo frekventovaných silnicích Bohunic, Dolních Heršpic, Přizřenic, Holásek a Tuřan. Na konci našeho putování nás čekalo milé setkání s P. Lubošem Pavlů, nedávným starolískoveckým kaplanem. Ten také pro naši skupinu odsloužil mši svatou a pověděl nám o historii i současnosti jeho nynějšího sídla, za což jsme mu opravdu

vděční. Po společné modlitbě svatého růžence jsme se, již s využitím dopravních prostředků, spokojeně rozjžděli k domovu. Fotografie z akce i další informace o naší jednotě naleznete na našich webových stránkách: www.orelbohunice.cz

LADISLAV KONEČNÝ

Pouť Sedlákovy župy

V neděli 29. 5. 2011 se konala v pořadí již osmnáctá pouť župy Sedlákovy ve Křtinách. Letos poprvé jsme přivítali i poutníky z župy Krekovy.

Slunečná květnová neděle přilákala do kostela Panny Marie opravdu hodně poutníků jak z Orla, tak i z široké veřejnosti. Velikým obohacením slavnostní liturgie bylo vystoupení dechového orchestru lesnické školy.

P. Tomáš Prnka, duchovní rádce naší župy, ve své promluvě všechny znovu vyzval

k trpělivé a věrné práci na orelském díle. Povzbuzením nám má být Boží pozhánání a přimluva Panny Marie.

Místostarostka Orla a starostka župy Sedlákovy Ing. Miluše Macková všechny poutníky pozdravila a pozvala do našeho střediska na Bukovině, kde se konalo již tradiční sportovně kulturní odpoledne. Letos se pouti zúčastnil i nově zvolený starosta Orla br. Stanislav Juránek.

Společné setkání na Bukovině probíhá vždy v přátelské atmosféře, kterou ještě vylepšuje výborné pohoštění a krásné prostředí střediska uprostřed krajiny Jihomoravského Krasu.

Tentokrát společně strávené orelské odpoledne obohatili zpěváci Piškotci z Moutnic, taneční soubor Šafránek z Brna-Obřan, malá scénka ze života zvířat v podání dětí z Brna-Židenic, vystoupení aerobiku, které předvedla děvčata ze Žatčan., stejně

jako folklórní vystoupení mladých Orlů. Po kulturním programu následovala volná zábava, kde byl čas na vzájemné popovídání a pro děti byly připraveny sportovní soutěže. Nutno říci, že letos se organizace her úspěšně zhostili členové jednoty ze Žatčan. Jako každý rok, tak i letos občerstvení pro nás připravila jednota Kuřim.

P. Tomáš Prnka přijel také mezi nás do Bukoviny a sváteční odpoledne zakončil tradičním pozhánáním v přírodě.

Všem těm, kteří se na přípravě poutí podíleli starostka župy v závěru poděkovala a s přáním šťastného návratu domů jsme se pomalu začali rozcházet.

Děkujeme za čas, který nám Bůh dává, abychom společně hledali cesty, jak v Orlu co nejlépe společně pracovat, pochopit se a přinášet opravdový užitek.

ZDEŇKA HAMPLOVÁ
předsedkyně KVR Sedlákovy župy

Běžecký seriál měl zastávku v Dolní Dobrouči

V sobotu 4. 6. 2011 se konal 4. ročník Běhu dobroučským krajem. Závod probíhal za nádherného slunečného počasí a celkem se jej zúčastnilo 272 běžců a běžkyň, z toho 43 členů Orla v kategoriích od nejmenších dětí po veterány. Mezi aktivními účastníky byl i orelský starosta br. Stanislav Juránek, který se velmi statečně popral s nástrahami obtížné tratě. Všichni účastníci odjžděli spokojeni a již se mohou těšit na další pátý ročník v roce 2012, který se bude konat jako Mistrovství České republiky v krosu veteránů.

Staroměstský den

V neděli 5. 6. 2011 proběhla prezentace spolků a organizací zabývajících se volnočasovými aktivitami dětí, mládeže i dospělých. Po 3 letech konečně přálo počasí a celá akce proběhla pod širým nebem v areálu Rybníčky ve Starém Městě. Přítomní mohli shlédnout vystoupení Orla, Sokola, Dolinečky, SVČ Klubko, Sboru dobrovolných hasičů a šermířů, zastavit se u stánků jednotlivých organizací, zasoutě-

Taneční soubor ze Žatčan

žit si, zahrát si šachy, zastřílet ze vzduchovky i luku a získat odměnu. Naše jednota se prezentovala třemi vystoupeními oddílů Rodiče s dětmi a Pohybové hry. U našeho stánku byl připraven propagační materiál a na stanovištích si děti vyzkoušely za sladkou odměnu: přeskok přes švihadlo, házení kroužků na slona i na kužel, prolézání tunelem, skákání panáka, hod míčků a vymalovávání omalováněk. Na několika tablech byly zveřejněny články a fotky z činnosti naší jednoty za rok 2010/2011. K poslechu hrála Staroměstská kapela. Kdo přišel, prožil s dětmi krásné nedělní odpoledne!

DAGMAR ZÁLEŠÁKOVÁ,
starostka jednoty Orla

Pouť Sušilovy župy

Nový starosta br. Stanislav Juránek navštívil orelskou pouť župy Sušilovy, která se konala 12. 6. 2011 v kapli sv. Floriána v Moravském Krumlově.

Nedělní odpoledne se stalo dobou pro setkání bratrů orlů a sester orlic při krásné a důstojné bohoslužbě na orelské pouti v Moravském Krumlově. Já sám tuto mši navštěvoval už jako dítě. Letos pro mě však byla obzvláště neobyčejná a významná. Naskytl se mi pro nás všechny velice cenný pohled. A já si uvědomil důležitost doby, v jaké se nyní nacházíme. Stál tu mezi svými bratry člověk, který přijal těžký úkol a obrovskou odpovědnost, již by se nejedem zalekl. Nebyla by to v žádném případě hanba. On tu však stál odhodlaný a připravený. Stál vstříc budoucnosti. Jen krok za ním byli jeho bratři. Bratři, kteří znamenají naši minulost, bratři, kteří jsou naší podstatou, bratři, z kterých jsme vzešli

i my. Upírali na něj svoje pohledy, pohledy plné naděje, že jejich minulost nepřijde zmar a budoucnost nebude ztracena. V té chvíli tam stáli sami. My ještě stojíme v naší minulosti. Ta už je ale pryč a přichází nové dny. Je na nás, zda v nich budeme stát po boku našeho bratra. S hlavou vztyčenou, vstříc budoucnosti, s odhodláním, že vytvoříme budoucnost, na kterou budeme moci být hrdí. Nic jiného než budoucnost totiž nemáme. Není těžké být hrdina stojící v jedné řadě se svými bratry. Stačí jen udělat krok, malinký krůček ve svém městě, ve svém okolí, mezi svými přáteli. Krůček zdající se být bezvýznamným a tišerným, avšak žádající si duši hrdiny. Pevně věřím, že v té pomyslné řadě hrdinů, našich bratrů, budete stát i vy! A bude zde stále víra v budoucnost a odhodlání udělat další krok. Kež nám k tomu dopomáhá Bůh!

VOJTĚCH JELÍNEK (student)
Orel jednota Mor. Krumlov

Byli jsme na pouti Sušilovy župy

Vypravili jsme se z naší jednoty Bohunice na pouť Sušilovy župy dne 12. června. Pořádala ji orelská jednota Moravský Krumlov. Zorganizovali jsme tedy na tuto akci zájezd malým autobusem. Mši svatou sloužil v kapli svatého Floriána, na kopci nad Krumlovem, P. Pavel Kopecký. Přítomni byli četní místní farníci, včetně Tomáše Třetiny, starosty tohoto historicky a památkově významného města. Své zástupce měly kromě naší i další orelské jednoty, potěšila i účast nového starosty Orla, br. Stanislava Juránka a nedávného místostarosty Orla br. Božetěcha Kostelky. Slavnostní ráz mše svaté byl umocněn i hudebním doprovodem v podání dechové hudby Venkovanka.

Díky aktivitě našich krumlovských orelských přátel měl náš výlet ještě pokračování. Napřed jsme s odborným výkladem zhlédli zbylé (15 z 20) obrazy Muchovy Slovanské epepeje a poté navštívili klášterní kostel svatého Bartoloměje. Naši hostitelé nám o něm řekli mnoho zajímavého. Historii, současnost i příběhy obětavých farníků spojené s touto zajímavou sakrální stavbou. Patří jim za to srdečné poděkování, stejně tak našemu řidiči, který celou naši skupinu zdárně dovezl domů.

LADISLAV KONEČNÝ

Zástupci Orla na pietním aktu za československé parašutisty

Dne 18. června 2011 se členové Orla zúčastnili pietního aktu, při kterém je každoročně v Praze v Resslově ulici uctěna památka čs. parašutistů – atentátníků na německého zastupujícího říšského protektora Heydricha.

Sedm čs. parašutistů, kteří připravili a provedli 27. května 1942 atentát, se ukrývalo v pravoslavném chrámu svatého Cyrila a Metoděje v pražské Resslově ulici. Po prozrazení zde všichni přišli o život.

V rámci pietního aktu byla sloužena panychida za padlé atentátníky: Jana Kubiše, Jozefa Gabčíka, Josefa Valčíka, Josefa Bublíka, Jana Hrubého, Adolfa Opálku a Jaroslava Švarce. Čtyři ze sedmi příslušníků skupiny byli členy Orla: Kubiš, Gabčík, Valčík a Bublík.

Letošní pietní vzpomínky u příležitosti 69. výročí atentátu se za Orla zúčastnili tradičně členové pražské orelské župy Pospíšilovy, bratři Kulda, Ševčík a Sedlák. Posledně jmenovaný držel čestnou stráž s orelským praporem na pietním místě před kostelem. Orlové položili k pamětní desce kytky se stuhou s nápisem Československý Orel, jehož byli uvedeni parašutisté ve své době členy. Zástupci pražské župy se zúčastnili rovněž panychidy v kostele.

Oficiálního státního aktu se kromě historických organizací národa zúčastnili naši ústavní činitelé, zástupci cizích ambasad a další politici a vojenští představitelé naší země.

Orelská účast na tomto pietním aktu je důležitá, neboť si tím připomínáme hrdinství našich orelských předků.

Ing. FRANTIŠEK ŠEVČÍK,
místostarosta Orla župy Pospíšilovy

Turnaj Sedlákovy župy v malé kopané.

Již tradičně pořádala župa Sedlákovy turnaj v malé kopané mužů. Letos se konal již 7. ročník V sobotu dne 25.

června se v Kuřimi na víceúčelovém hřišti sešlo osm týmů. Kategorie byla sice vyspána pro muže, ale ve většině týmů byli i fotbalisté ještě školou povinní a jeden tým úspěšně reprezentovala i žena. Beze zbytku byl naplněn často v Orlu skloňovaný slogan – Sport pro všechny. Týmy byly rozděleny do dvou hracích skupin a o poháry potom hrály dva vítězné týmy ze skupiny. Orel Kuřim B skončil třetí ve skupině a čekal jej souboj o páté místo s Husovicemi. Tento zápas skončil vítězně pro Kuřim 2:0.

Třetí místo obsadily Obřany, když zdolaly Blučinu 4:3. Finálový zápas byl velice vyrovnaný a vítězství by si zasloužily obě družstva – Jak Kuřim A, tak Židenice. Zápas skončil remízou 0:0 a na pokutové kopy byli úspěšnější kuřimští.

Konečné pořadí:

1. Orel Kuřim A
2. Orel Brno Židenice
3. Orel Brno Obřany A
4. Orel Blučina
5. Orel Kuřim B
6. Orel Brno Husovice
7. Orel Brno Obřany B
8. Orel Velké Němčice.

PAVEL SÁDLÍK, Kuřim

Lužičtí Srbové na návštěvě u orlů v České republice

Naši přátelé z lužickosrbského národopisného selského spolku Njepilic dwór (Nepila-Hof) pobývali ve dnech 25.–26. června 2011 v České republice. Jejich

Ze spolupráce katolického Orla s lužickosrbským sdružením Njepilic Dór

zájezd navazoval na předchozí aktivity kulturní spolupráce mezi Orlém župou Svatováclavskou a sdružením Njepilic dwór. Po dvou návštěvách české orelské kapely a českého dudáka na srbských dožínkách v září 2010 a masopustní zábavě v únoru 2011 nám Lužičané svou návštěvu oplatili letos v červnu. Hosté přijeli z lužických obcí Slepó (Schleife) a Rowné (Rohne), které se nacházejí na východě německého Svobodného státu Sasko. Někteří hovoří slepanským dialektem lužické srbštiny, většina však pouze německy. Slepjanští Lužičané jsou jazykově utrakvističtí, v běžném životě není také vyhraněna příslušnost k německé a lužickosrbské národnosti. Obě se často prolínají, což je zvláště flagrantní ze zcela obvyklých přechodů mezi oběma jazyky, kdy se němčina a srbština spontánně střídají v hovoru.

Za českou orelskou stranu Lužičany po celou dobu doprovázel br. Stanislav Vejvar. Orel pro ně připravil ubytování, zajistil stravování, duchovní i kulturní program. Návštěva začala kulturní akcí. Celkem 25 účastníků zájezdu, z čehož 3 ženy byly v nádherných slepanských krojích, navštívilo v sobotu festival dechové hudby Hraj, kapelo, hraj na pražském holešovickém Výstavišti. Zde shlédli produkci výborných dechových kapel Holandanka a Bojané. Díky Lužičanům dechovkový den gradoval menší taneční zábavou pod zpívající fontánou. Br. Vejvar seznámil Slepanské s ředitelem festivalu a vynikajícím hudebníkem Václavem Hlaváčkem. Předseda sdružení Njepilic dwór Manfred Nickel si s Václavem Hlaváčkem, kapelníkem dechového orchestru Krajanka, vyměnili informace o svých aktivitách. Společným zájmem se ukázala samozřejmě lidová písnička. Nesmírně vřelou náladu dechovkového festivalu, jenž má vysokou úroveň, jsme zachytili na společné fotografii Čechů s Lužičany. Bratři z Lužice mají českou a moravskou dechovku ve velké oblibě. Je to jeden z výrazných kulturních prvků, které nás spojují.

Hlavně nás však spojuje křesťanská víra a sdílené hodnoty, jež tato víra vygenerovala. Tuto skutečnost jsme si připomněli

během následující návštěvy Lužického semináře na Malé Straně. V této historické instituci a budově byl až do 20. století vychováván lužickosrbský katolický kněžský dorost. Pan Kadlec ze Společnosti přátel Lužice přednášel hostům z dějin Lužického semináře a česko-lužických vztahů. Jména slepanských hostů jsou zanesena v knize hostů semináře.

Duchovní ráz setkání podtrhla ještě více neděle. V den Páně jsme se společně sešli před kostelem sv. Petra v Křivoklátě, kde se Lužičané zúčastnili slavnosti Těla a Krve Páně (Božího Těla). Po předchozí bujaré hudební zábavě nastal okamžik ke ztišení a modlitbě.

V Křivoklátě slavíme Boží Tělo od roku 2001 nepřetržitě každým rokem. Jedná se o mši svatou spojenou s veřejnou adorací Svátostného Krista, který je po mši sv. nesen z kostela knězem ven v podobě sv. Hostie v monstranci. Slavnostní průvod kráčí za Nejsvětější Svátostí oltářní postupně ke čtyřem venkovním oltářům, u nichž se koná pobožnost a klanění Svátostnému Kristu.

Bohoslužby vykonával rakovnický vikář R. D. Ján Petrovič. Božítělové procesí bylo provázeno lidovým zpěvem a hudebním doprovodem dechové hudby, která hrála náboženské písně Sióně, chval Spasitele a Ježíši, Králi. V letošním roce jsme konali tuto slavnost v Křivoklátě již po jedenácté. Zdejší Boží Tělo má tedy již svou tradici, přičemž každoročně roste počet jejích účastníků. Přicházejí místní farníci, stejně jako věřící z řad chatařů nebo poutníků z Prahy, Středočeského kraje, Plzeňska a dalších míst. Na tuto starobylou duchovní slavnost přijeli 26. června 2011 také Lužičtí Srbové. Zahraniční hosté velmi ocenili kvalitu provedené liturgie a celé slavnosti.

Po mši sv. a obědě, při kterém zahrál na dudy Jan Černohorský, si hosté prohlédli hrad Křivoklát. Poté odjeli do Zbečna na pozvání vdp. rakovnického vikáře Petroviče. Při pohoštění a připitku na farní zahradě Lužičané poznali blíže fungování zdejší farnosti a poveselili se při zpěvu a hře na kytaru a mandolínu. Prohlédli si zdejší kostel sv. Martina a Hamouzův statek, zbe-

čenský selský skanzen, který je zajímavý o to více, že samotné jejich společenství se organizuje kolem selského stavení – statku Hansa Njepily v Rowném. Výklad jim podal správce statku Luboš Vokoun. Mezi zbečenskou farností a lužickosrbským vlasteneckým spolkem bylo toho dne založeno dobré přátelství.

V odpoledních hodinách se Lužičané vydali na svou zpáteční cestu. Na závěr jsme si všichni, Češi, Lužičtí Srbové i Němci zanotovali oblíbenou a chytlavou lužickosrbskou lidovou píseň Daj mi jedne jajko. Zpěv a srdečné lužické Božemje! doprovázely naše poslední společné chvíle.

Sestry a bratři ze Slepjanska, děkujeme Vám za milou návštěvu v naší vlasti. Naše srdce bije pro Vaši Lužici. Zdař Bůh!

PhDr. STANISLAV VEJVAR,

místostarosta Orla

Starosta Orla na návštěvě v nejzápadnější orelské župě republiky

Každoroční srpnová chodská pouť u sv. Vavřínečka nad Domažlicemi se po r. 1989 postupně stala poutí celého západočeského orelstva. Kozinova orelská župa a zejm. její jednoty Domažlice a Kdyně vždy zajišťují, aby v mešním průvodu šli orlové ve spolkových a lidových krojích se spolkovými prapory. Věhlas této pouti překročil Plzeňský kraj. Přijíždějí na ni také orlové z jiných částí republiky. Poutní družbu si se Západočechy oplácí hlavně Středočeši. Náboženská pouť nabízí možnost účasti na mši sv. a přijetí svátostí. Chodské slavnosti v Domažlicích a chodská hyjta v Mrákově jsou každoroční přehlídkou pestrých chodských krojů a krásné české muziky, veselých lidových kapel (např. Domažlická dudácká muzika) a skvělých chodských dechovek (Vrchovanka, Hájanka ad.).

Letošní ročník pouti se konal ve víkendových dnech 13.–14. srpna. Po oba dny byly ke cti sv. jáhna Vavřínce slouženy mše svaté před světcovým poutním kostelem nacházejícím se na Veselé hoře nad městem Domažlice. Pro domažlické, kdyňské a vůbec západo-

české orly byla letošní pouť o to důležitějším momentem, že do nejzápadnější výspy orelstva zavítal nový starosta Orla br. ing. Stanislav Juránek. V neděli 14. srpna byl uvítán vedením města v čele se starostou Domažlic ing. Miroslavem Machem. Pozdravili ho vedoucí funkcionáři místního Orla a okresní organizace KDU-ČSL. Nedělní mše sv. na sv. Vavřínečku se s br. starostou Juránkem účastnil také starosta města ing. Miroslav Mach. Prapory jednot Domažlice, Kdyně a Dobříš držely během mše sv. stráž u oltáře. Domažlický prapor držel praporečník v historickém spolkovém kroji. Po mši sv. přijal br. Juránek spolu s dalšími hosty pozvání starosty

města na oběd. Poté, co skončilo oficiální setkání s městskými reprezentanty, se br. Juránek odebral do domažlické orlovny, kde proběhla beseda se členy domažlického a kdyňského Orla. Ses. Maňasová seznámila br. starostu s novodobou historií domažlické jednoty, kterou ilustrovala na vzorně vedené orelské kronice. O potřebách a aktivitách zdejších mladých orlů hovořil s br. starostou sekretář jednoty br. Petr Císler. Mladá generace domažlického Orla úzce spolupracuje s farností, hraje míčové hry, provozuje cyklistiku, udržuje pěkné společenství mladých rodin atd. Spolu se starostou města ing. Machem a br. ing. Janem Kadlecem, starostou Orla

jednoty Kdyně, jsme se na závěr přesunuli do domažlického letního kina, kde se konalo galavystoupení chodských lidových tanečních souborů, zpěváků a muzikantů. Br. Juránek shlédl mj. Konrádyho dudáckou muziku, špičku chodského folklóru. V odpoledních hodinách jsme se s br. starostou rozloučili a popřáli mu šťastnou cestu domů.

Organizace Orla na západě našeho státu má důležité místo ve struktuře našeho spolku. Místní orlové jsou zvyklí pracovat svépomocně a většinu svých spolkových potřeb si hradí z vlastních zdrojů. Proto si orlové z Kozinovy župy rozhodně zaslouží, abychom k nim směřovali své zraky s větším zájmem a účastí. S chodskými orly se dobře spolupracuje. V říjnu pořádá jednota pravidelně pochod Kozinovo krajem, který má pěší i cyklistickou variantu. Přijďte na letošní ročník, který se koná 8. října v rámci duchovního a sportovního víkendu západočeského orelstva. Orelské Čechy drží s orelskou Moravou! Usilujme o reálné prohlubování orelské vzájemnosti!

Bratře starosto, děkujeme Ti za Tvou návštěvu orelské svatovavřínecké pouti a domažlického Orla! I v budoucnu jsi na Chodsku vždy vítán!

PhDr. STANISLAV VEJVAR,
místostarosta Orla
ses. MARIE MAŇASOVÁ,
starostka Orla jednoty Domažlice

Obrázek z orelské pouti u svatého Vavřínečka nad Domažlicemi

Odpoledne plné her

V neděli 28. 8. ve Starém Městě proběhlo zábavné odpoledne pro členy Orla i širokou veřejnost. Počasí se vydařilo, tak jsme se sešli v hojném počtu na víceúčelovém hřišti za Orlovnou. Děti si na deseti stavišcích zkusily svoji dovednost a zručnost. Zahrály si kolektivní hry a odnesly si sladkou odměnu. Vítězové dostali věcné ceny. Nikdo neodešel s prázdnou.

DAGMAR ZÁLEŠÁKOVÁ
starostka jednoty Orla Staré Město

Pouť dětí a mládeže na Provodově

Stalo se již tradicí, že nový školní rok zahajuje župa Velehradská mší svatou u Panny Marie Provodovské. I letos se sešli zástupci z jednot Domanín, Kašavy, Kunovic, Moravského Písku, Starého Města a Vizovic.

Je škoda, že se zúčastnila pouze jedna třetina jednot z naší župy. Mši svatou sloužili duchovní otcové P. Král a P. Peřina. S chutí jsme si při kytáře zazpívali spolu se scholou z Kašavy. Počasí nám přálo, a tak jsme si opekli špekáčky. Velké díky patří Mgr. Alžbětě Doležalové, která pro děti i mládež připravila hry. Mezitím dospělí absolvovali s otcem Králem křížovou cestu. Na závěr poutě jsme v kostele přijali pozhánání.

Mgr. JANA FERDOVÁ, cvičitelka

Šachový turnaj.

Již tradiční Orelský šachový turnaj se konal letos 3. 9. v Turnově. Tentokrát se jej zúčastnilo 18 hráčů, z toho bylo 7 členů místní Orla a 11 hostů. Hrál se švýcarským systémem – tempem 2 x 15 minut na partii. Po devíti kolech se nejlépe umístili: 1. Brouček Tomáš 7,5; 2. Kus Petr a 3. Lamač Stanislav

7; 4. Lipták Pavel 6,5; 5. Buchar Petr 6; 6. Frank Miroslav, 7. Picek Miroslav a 8. Šindelář Luděk 5; 9. Ježek Luděk, 10. Trávník Petr a 11. Janků Stanislav 4,5. VÍT JŮZA

Blahopřejeme

sestře Aleně Blahové, která oslavila krásné životní jubileum 80 let. Přes mnoho osobních životních útrap si zachovala dodnes obdivuhodnou vitalitu a přehled. Jako dlouholetá členka Orla po roce 1989 pomáhala obnovit jeho činnost v Novém Městě na Moravě. Také díky ní mohou dnešní mladí členové jednoty využívat možností ke společnému setkávání a sportování. Za jednotu Nové Město na Moravě chceme při této příležitosti vyslovit sestře Aleně poděkování i obdiv a popřát prožití dalších let ve společnosti svých blízkých.

BŘETISLAV WURZEL, starosta jednoty

V příštím čísle najdete:

- **pokračujeme v představení místostarostů**
- **informace z Ústřední rady**
- **výsledky voleb předsedů odborných rad**
- **zprávy ze žup a jednot**
- **výsledky Orelské běžecké ligy 2011**

... a další zajímavé čtení